

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk

- ★ Rådets forordning (EØF) nr. 1784/81 af 19. maj 1981 om ændring af forordning (EØF) nr. 2727/75 om den fælles markedsordning for korn 1
- ★ Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for sukker 4
- ★ Rådets forordning (EØF) nr. 1786/81 af 19. maj 1981 om ændring af forordning (EØF) nr. 950-68 om den fælles toldtarif 32
- ★ Rådets forordning (EØF) nr. 1787/81 af 30. juni 1981 om fastsættelse for sukkerproduktionsåret 1981/82 af priserne for sukker og standardkvaliteten for sukkerroer 35
- ★ Rådets forordning (EØF) nr. 1788/81 af 30. juni 1981 om fastsættelse for produktionsåret 1981/82 af de afledte interventionspriser for hvidt sukker, interventionsprisen for sukker, minimumspriserne for A-sukkerroer og B-sukkerroer, tærskelpriserne samt refusionsbeløbet til udligning af lageromkostninger 37
- ★ Rådets forordning (EØF) nr. 1789/81 af 30. juni 1981 om indførelse af almindelige regler for ordningen med mindstelagre i sukkersektoren 39

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 1784/81

af 19. maj 1981

om ændring af forordning (EØF) nr. 2727/75 om den fælles markedsordning for korn

RÅDETS FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtning:

Erfaringen har vist, at fremstillingen inden for Fælleskabet af maltodekstrin, maltodekstrinopløsninger, og karameliseret sukker i reglen sker på basis af korn; disse produkter bør derfor omfattes af den fælles markedsordning for korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag A til forordning (EØF) nr. 2727/75 ⁽²⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1187/81 ⁽³⁾, affattes således:

»BILAG A

Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse
07.06 A	Maniokrod, arrowroot, saleprod og lignende rødder og rodknolde med stort indhold af stivelse, undtagen søde kartofler

⁽¹⁾ EFT nr. C 101 af 4. 5. 1981, s. 58.

⁽²⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 121 af 5. 5. 1981, s. 1.

Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse
ex 11.01	Mel af korn C. Bygmel D. Havremel E. Majsmel G. Andre varer
ex 11.02	Grove og fine gryn af korn; korn, afskallet, afrundet, knust, valset eller i flager, undtagen ris henhørende under pos. 10.06; kim af korn, hele, valset, i flager eller formalet: ec. A. Grove og fine gryn af korn, undtagen gryn af hvede og ris B. Korn, afskallet, også skåret eller knust C. Korn, afrundet (perlegryn) D. Korn, kun knust ex E. Korn, valset; flager undtagen flager af ris ex F. Varer i form af piller m.v. (pellets) undtagen piller af ris G. Kim af korn, hele, valset, i flager eller formalet
11.04 C	Mel og gryn af marv af sagopalmer og af rødder og rodknolde henhørende under pos. 07.06.
11.07	Malt, også brændt;
ex 11.08 A	Stivelse: I. Majsstivelse III. Hvedestivelse IV. Kartoffelstivelse V. Andre varer
11.09	Hvedegluten, også tørret
17.02 B	Glucose og glucosesirup og andre glucoseopløsninger, maltodekstrin, maltodekstrinsirup og andre maltodekstrinopløsninger: II. I andre tilfælde
17.02 F	Karamel: II. I andre tilfælde
21.07 F II	Sirup og andre sukkeropløsninger tilsat smagsstoffer eller farvestoffer, af glucose eller maltodekstriner
23.02 A	Klid og andre restprodukter fra sigtning, formaling og anden bearbejdning af korn
23.03 A I	Restprodukter fra fremstilling af majsstivelse (bortset fra koncentreret majsstøbe- vand) med et proteinindhold, beregnet på grundlag af tørstofindholdet, på over 40 %

Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse
23.07	Foderstoffer med tilsætning af melasse eller sukker; andet tilberedt dyrefoder: ex B. Andre varer med indhold af stivelse eller glucose, glucosesirup og andre glucoseopløsninger, maltodekstrin, maltodekstrinsirup og andre maltodekstrinopløsninger henhørende under pos. 17.02 B og 21.07 F II eller mælkeprodukter ⁽¹⁾ , også blandet med andre produkter, undtagen foderstoffer eller andet tilberedt dyrefoder med et indhold af mælkeprodukter på 50 vægtprocent eller derover

⁽¹⁾ I denne position forstås ved »mælkeprodukter« produkter der henhører under pos. 04.01, 04.02, 04.03 og 04.04 samt under pos. 17.02 og 21.07 F I.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. juli 1981.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. maj 1981.

På Rådets vegne

D. F. van der MEI

Formand

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 1785/81

af 30. juni 1981

om den fælles markedsordning for sukker

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 42 og 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

De grundlæggende regler om den fælles markedsordning for sukker og de tilsvarende bestemmelser for isoglucose er siden vedtagelsen ændret gentagne gange; de skal på ny ændres gennemgribende, navnlig fordi kvotebestemmelserne for sukker og isoglucose snart udløber; det er derfor påkrævet, at de grundlæggende regler om de to sektorer nyaffattes;

sideløbende med funktionen og udviklingen af det fælles marked for landbrugsprodukter bør der udformes en fælles landbrugspolitik, og denne bør navnlig omfatte en fælles markedsordning for landbrugsprodukter, som alt efter produkternes art kan antage forskellige former; isoglucose er et produkt, der direkte kan substituere flydende sukker fremstillet af sukkerroer eller sukkerrør; derfor er markederne for sukker og isoglucose indbyrdes tæt forbundne; situationen i Fællesskabet med hensyn til sødemidler er præget af strukturoverskud, og enhver fællesskabsafgørelse vedrørende det ene af disse produkter får nødvendigvis virkninger for det andet; det er således nødvendigt, at der udformes en fælles ordning for sukker og isoglucose, som tager passende hensyn til de to produkters særlige karakteristika;

for at sukkerroe- og sukkerrørproducenterne inden for Fællesskabet fortsat kan sikres de fornødne garantier med hensyn til beskæftigelse og levestandard, bør der træffes passende foranstaltninger til stabilisering af sukkermarkedet, og der bør med henblik herpå årligt fastsættes en indikativpris for hvidt sukker og for områder med underskud en interventionspris for hvidt sukker samt en interventionspris for råsuksker og endvidere for hvert område med underskud en afledet interventionspris for hvidt sukker og i givet fald for råsuksker; dette mål kan nås ved, at interventionsorganerne køber til interventionspriserne; et system til udligning af oplagingsomkostninger for sukker, der dels er fremstillet af et basismateriale med fællesskabsoprindelse, herunder melasse, og dels af præferencesukker, vil ligeledes tilgodese ovennævnte målsætning; disse prisgarantier for sukker kommer også saccharosesirup og isoglucose til gode, idet priserne på disse er afhængige af priserne på sukker;

det er nødvendigt, at disse regler giver såvel fabrikanter som producenter af basisproduktet rimelige garantier; derfor bør der for sukkerroer ud over en basispris også fastsættes minimumspriser for A-sukkerroer, der forarbejdes til A-sukker, og for B-sukkerroer, der forarbejdes til B-sukker, og som sukkerfabrikanterne skal overholde ved køb; for at sikre en retfærdig ligevægt mellem landbrugsproducenternes rettigheder og forpligtelser bør der indføres de hertil fornødne regler, navnlig rammebestemmelser for Fællesskabet vedrørende kontraktforholdene mellem køber og sælger af sukkerroer og passende bestemmelser for at nå dette mål hvad angår sukkerrør;

virkeliggørelsen af et fællesskabsmarked for både sukker og isoglucose forudsætter, at der indføres fælles regler for samhandelen ved Fællesskabets ydre grænse; en samhandelsordning med et system af importafgifter og eksportrestitutioner bidrager til at stabilisere fællesskabsmarkedet, idet det især undgås, at svingningerne i sukkerpriserne på verdensmarkedet indvirker på priserne på disse to produkter i Fællesskabet; der bør derfor åbnes adgang til ved indførsel fra tredjelande at opkræve en importafgift og ved udførsel til disse lande

⁽¹⁾ EFT nr. C 271 af 18. 10. 1980, s. 2.

⁽²⁾ EFT nr. C 90 af 21. 4. 1981, s. 88.

⁽³⁾ EFT nr. C 348 af 31. 12. 1980, s. 14.

at betale en eksportrestitution, begge med det formål for sukkersektorens vedkommende dels at udligne forskellen mellem de uden for og inden for Fællesskabet gældende priser for sukker, såfremt verdensmarkedspriserne ligger under Fællesskabets priser, dels for isoglucosesektorens vedkommende at sikre en vis beskyttelse af den industri, der i Fællesskabet forarbejder isoglucose;

i tilslutning til det ovenfor beskrevne system bør der, i det omfang det er nødvendigt for at systemet kan fungere bedst muligt, åbnes adgang til at fastsætte regler for benyttelsen af proceduren for aktiv forædling, og i det omfang markedssituationen kræver det, til at forbyde sådan benyttelse;

indførelsen af en ordning med mindstelager er et effektivt middel til at sikre den normale forsyning af et enkelt eller alle områder inden for Fællesskabet; for at nå dette mål er der ligeledes grund til at fastsætte bestemmelser, som på visse betingelser gør det muligt at træffe passende interventionsforanstaltninger;

i tilfælde af en knaphedssituationen på verdensmarkedet, som medfører verdensmarkedspriser, der overstiger Fællesskabets priser, eller i tilfælde af vanskeligheder for den normale forsyning af et enkelt eller alle områder inden for Fællesskabet, bør der fastsættes egnede bestemmelser for i god tid at undgå, at regionale overskud frigøres til udførsel til tredjelande, og at unormale pristigninger i Fællesskabet forhindrer stabile forsyninger til forbrugerne til rimelige priser;

de kompetente myndigheder må have mulighed for til stadighed at følge bevægelserne i samhandelen med tredjelande for at kunne bedømme dennes udvikling og i givet fald anvende de i denne forordning hjemlede foranstaltninger, som denne udvikling måtte kræve; derfor bør der åbnes adgang til at udstede import- og eksportlicenser i forbindelse med sikkerhedsstillelse, som garanterer gennemførelsen af de import- henholdsvis eksportforretninger, for hvilke disse licenser er begæret;

afgiftsordningen gør det muligt at se bort fra enhver anden beskyttelsesforanstaltning ved Fællesskabets ydre grænse; det fælles pris- og afgiftssystem kan dog under særlige omstændigheder vise sig utilstrækkeligt; for at fællesskabsmarkedet ikke i sådanne tilfælde skal blive ubeskyttet mod forstyrrelser, som en sådan situ-

ation eventuelt kan medføre, når de tidligere importhindringer ikke længere eksisterer, bør Fællesskabet hurtigt kunne træffe alle nødvendige foranstaltninger;

årsagerne til, at Fællesskabet hidtil har fastholdt en produktionskvotering for sukker og isoglucose, består fortsat; ordningen bør imidlertid ændres for at der herved kan tages hensyn til den seneste udvikling inden for produktionen, og for at tildele Fællesskabet de fornødne instrumenter til på rimelig, men effektiv måde at sikre, at producenterne selv fuldt ud dækker omkostningerne ved afsætningen af det overskud, der er en følge af uligevægten mellem Fællesskabets produktion og forbrug; varigheden af en sådan ordning bør dog begrænses og ordningen bør betragtes som en overgangsløsning;

under hensyn til de især generelle indvirkninger på virkemåden af den fælles markedsordning for sukker bør anvendelsen af Rådets forordning (EØF) nr. 1360/78 af 19. juni 1978 om producentsammenslutninger og foreninger af sådanne ⁽¹⁾ stilles i bero i den periode, hvor sukkerkvoteringsordningen finder anvendelse;

ved fastlæggelsen af B-kvoten for hver virksomhed bør det bestemmes, at der, for det tilfælde at en af disse virksomheder har nydt godt af en hel eller delvis overførsel af en basiskvota i henhold til forordning (EØF) nr. 3330/74, skal tages hensyn til den tilsvarende produktion, som den virksomhed, hvorfra overførslen hidrører, har fremstillet inden overførslen og i løbet af sukkerproduktionsårene 1975/76 til 1979/80;

der bør inden for kvotaordningen træffes egnede foranstaltninger til i givet fald at imødekomme behovene for omstrukturering af sektorerne for roe- og sukkerrørsdyrkning af sukker- og isoglucosefabrikation både med hensyn til de eksisterende produktionsenheder og med hensyn til de, der måtte blive oprettet; med henblik herpå og under hensyn til sådanne omstruktureringers komplicerede natur, som er særegen for hver medlemsstat bør medlemsstaterne inden for rammerne af særlige fællesskabsregler og -kriterier have hjemmel til ikke blot at tildele de sukker og isoglucosefremstillende virksomheder kvoter, men yderligere at foretage senere ændringer af kvoterne for de eksisterende virksomheder

⁽¹⁾ EFT nr. L 166 af 23. 6. 1978, s. 1.

ved en nedsættelse af kvoterne med en mængde, der dog ikke for perioden fra den 1. juli 1981 til den 30. juni 1986 må overstige 10 % af de oprindelige kvoter i henhold til de pågældende kriterier, og at tildele disse frigjorte kvotemængder til andre virksomheder; Den italienske Republik og Den franske Republik bør endvidere, for så vidt angår deres oversøiske departementer og under hensyn til disses særlige situation inden for henholdsvis sukkerroe- og sukkerrørsdyrkning, bemyndiges til at foretage ubegrænsede ændringer af kvoterne for virksomheden i disse områder, for så vidt overførslerne af kvoter inden for disse områder foretages på grundlag af omstrukturingsplaner;

da de produktionskvoter, der tildeles virksomhederne, er et middel der skal garantere producenterne, at de kan afsætte deres produktion til fællesskabspriser, må kvotaoverførsler kun finde sted efter, at samtlige berørte parter interesser, navnlig sukkerroe- og sukkerrørsproducenternes, er taget i betragtning;

for at øge afsætningsmulighederne for sukker og isoglucose på Fællesskabets interne marked bør sukker og isoglucose, der skal anvendes i Fællesskabet til anden produktion end fremstilling af levnedsmidler, kunne undtages fra kvotaordningen på betingelser, der skal fastlægges;

ved protokol nr. 7 om AVS-Sukker, hvori er gengivet teksten i protokol nr. 3 til Lomé-konventionen AVS-EØF undertegnet den 28. februar 1975 og i de tilsvarende erklæringer, der er knyttet som bilag til denne konvention, er der fastsat en ordning for præferenceindførsel af rørsukker i Fællesskabet; ved Rådets afgørelse 80/1186/EØF ⁽¹⁾, er ordningen blevet udvidet til også at omfatte indførsel af rørsukker fra de oversøiske lande og territorier; ved aftalen mellem Det europæiske økonomiske Fællesskab og republikken Indien om rørsukker ⁽²⁾ er der blevet indført en lignende ordning for visse mængder rørsukker fra samme land;

ifølge artikel 1 i nævnte protokol, i nævnte afgørelse og i aftalen med Indien skal disse præferenceimportordninger forvaltes inden for rammerne af den fælles markedsordning for sukker;

disse ordningers præferentielle karakter indebærer, at de importafgifter, der er fastsat inden for den fælles markedsordning for sukker, ikke gælder for indførsel under disse ordninger;

det er nødvendigt at skabe midler til at sikre, at råsuksker af sukkerrør, der indføres under nævnte præferenceordninger, raffineres under de mest lige konkurrencevilkår;

den fælles markedsordning for sukker bør på passende måde tage hensyn til både de i traktatens artikel 39 og 110 nævnte mål;

for at lette iværksættelsen af bestemmelserne i denne forordning, bør der fastsættes en fremgangsmåde, ved hvilken der inden for rammerne af en forvaltningskomité for sukker etableres et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen;

virkeliggørelsen af et fællesskabsmarked for sukker ville blive truet ved ydelse af visse former for støtte; derfor bør de bestemmelser i traktaten, der gør det muligt af vurdere medlemsstaternes støtteforanstaltninger og at forbyde dem, der er uforenelige med fællesmarkedet, anvendes i sukkersektoren; imidlertid er sukkerroe- og sukkerproduktionen i Italien samt sukkerrør- og sukkerrørproduktionen i de franske oversøiske departementer fortsat præget af vanskeligheder, især på grund af utilidsvarende produktionsmetoder eller uhensigtsmæssige strukturforhold; de pågældende afgrøder og forarbejdningsindustrier er for disse områder af væsentlig betydning og endog af afgørende betydning for økonomien i de oversøiske franske departementer; der bør derfor tillades de pågældende medlemsstater i en begrænset periode på visse betingelser at yde national støtte til de nævnte sektorer og til visse områder i Italien i henhold til en ordning med gradvist aftagende støttebeløb; der bør tages hensyn til det gældende renteniveau i Italien;

overgangen til ordningen i denne forordning bør ske under de bedst mulige betingelser; derfor kan det blive nødvendigt at indføre visse overgangsforanstaltninger, hvilket også kan blive påkrævet ved hver overgang til et nyt produktionsår eller i løbet af et produktionsår; der

⁽¹⁾ EFT nr. L 361 af 31. 12. 1980, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 190 af 23. 7. 1975, s. 36.

bør derfor tilvejebringes hjemmel for at vedtage passende foranstaltninger;

Fællesskabets tiltrædelse af den internationale sukkeraf-tale kan gøre det nødvendigt at vedtage særlige foranstaltninger, der gør det muligt for Fællesskabet at opfylde forpligtelserne som følge af denne tiltrædelse; med henblik herpå bør forordningen hjemle mulighed for at vedtage passende foranstaltninger;

de udgifter, som medlemsstaterne afholder som følge af gennemførelsen af denne forordning, påhviler Fællesskabet i henhold til artikel 2 og 3 i Rådets forordning (EØF) nr. 729/70 af 21. april 1970 om finansieringen af den fælles landbrugspolitik ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3509/80 ⁽²⁾;

Rådets forordning (EØF) nr. 3330/74 af 19. december 1974 om den fælles markedsordning for sukker ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3455/80 ⁽⁴⁾, Rådets forordning (EØF) nr. 1111/77 af 17. maj 1977 om indførelse af fælles bestemmelser for isoglucose ⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 387/81 ⁽⁶⁾, samt visse bestemmelser i Rådets forordning (EØF) nr. 3331/74 af 19. december 1974 om tildeling og ændring af basiskvoterne for sukker ⁽⁷⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1292/79 ⁽⁸⁾, bør ophæves —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Den fælles markedsordning for sukker, der indføres ved denne forordning, gælder for følgende varer:

Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse
a) 17.01	Roe- og rørsukker, i fast form
b) 12.04	Sukkerroer, friske eller tørrede, hele eller snittede, også pulveriserede; sukkerrør
c) 17.03	Melasse
d) 17.02 C 17.02 D II 17.02 E 17.02 F I 21.07 F IV	Ahornsukker og ahornsirup Andet sukker, sirup og andre sukkeropløsninger (bortset fra lactose, glucose, maltodekstrin eller isoglucose) Kunsthonning, også blandet med naturlig honning Karamel med et saccharoseindhold i tør tilstand på 50 vægtprocent og derover Sirup og andre sukkeropløsninger, tilsat smagsstoffer eller farvestoffer (bortset fra sirup og andre sukkeropløsninger af lactose, glucose, maltodekstrin eller isoglucose)
e) 23.03 B I	Roeaffald, bagasse og andre restprodukter fra sukkerfremstilling
f) 17.02 D I	Isoglucose
g) 21.07 F III	Isoglucosesirup og andre isoglucoseopløsninger, tilsat smagsstoffer eller farvestoffer

2. I denne forordning forstås ved:

- a) hvidt sukker: sukker, hverken tilsat smagsstoffer eller farvestoffer, med et saccharoseindhold i tør tilstand på 99,5 vægtprocent og derover, beregnet ved polarisation,
- b) råsukker: sukker, hverken tilsat smagsstoffer eller farvestoffer, med et saccharoseindhold i tør tilstand på under 99,5 vægtprocent, beregnet ved polarisation,
- c) isoglucose: et produkt fremstillet på basis af glucose eller polymerer heraf, med et indhold i tør tilstand på mindst 10 vægtprocent fructose.

⁽¹⁾ EFT nr. L 84 af 28. 4. 1970, s. 12.

⁽²⁾ EFT nr. L 367 af 31. 12. 1980, s. 87.

⁽³⁾ EFT nr. L 359 af 31. 12. 1974, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 360 af 31. 12. 1980, s. 17.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 134 af 28. 5. 1977 s. 4.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 44 af 17. 2. 1981, s. 1.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 359 af 31. 12. 1974, s. 18.

⁽⁸⁾ EFT nr. L 162 af 30. 6. 1979, s. 9.

AFSNIT I

PRISORDNING

Artikel 2

1. Produktionsåret begynder den 1. juli og slutter den 30. juni i det følgende år for alle de i artikel 1 omhandlede varer.

2. Der fastsættes årligt en indikativpris for hvidt sukker. Denne indikativpris gælder for hvidt sukker af den standardkvalitet, for hvilken interventionsprisen gælder, uemballeret, ab fabrik og lastet på et transportmiddel efter køberens valg.

3. Indikativprisen for hvidt sukker fastsættes hvert år samtidig med interventionsprisen for hvidt sukker efter den fremgangsmåde, der er fastsat i traktatens artikel 43, stk. 2.

Artikel 3

1. Der fastsættes hvert år for hvidt sukker

- a) en interventionspris for de områder, som ikke har underskud;
- b) en afledt interventionspris for hvert af de områder, som har underskud,

2. Der fastsættes hvert år en interventionspris for råsukker. Denne pris beregnes på grundlag af interventionsprisen for hvidt sukker under hensyntagen til faste beløb til forarbejdning og til udbytte.

Hvis det viser sig nødvendigt at bringe råsukker, som er fremstillet i et område med underskud, i handelen, kan der fastsættes en afledt interventionspris for dette sukker.

3. De i stk. 1 og 2 omhandlede interventionspriser gælder for en uemballeret vare, ab fabrik, pålæsset et transportmiddel efter køberens valg.

De gælder for hvidt sukker og råsukker af en bestemt standardkvalitet.

4. Interventionsprisen for hvidt sukker fastsættes inden den 1. august for det produktionsår, der begynder den 1. juli det følgende år efter fremgangsmåden i traktatens artikel 43, stk. 2.

Efter samme fremgangsmåde fastsætter Rådet den standardkvalitet, som prisen gælder for.

5. Rådet fastsætter med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen hvert år interventionsprisen for råsukker og de afledte interventionspriser samtidig med interventionsprisen for hvidt sukker.

Efter samme fremgangsmåde fastsætter Rådet den standardkvalitet, som interventionsprisen for råsukker gælder for.

Artikel 4

1. Der fastsættes årligt en basispris for sukkerroer. Prisen gælder for et bestemt leveringstrin og en bestemt standardkvalitet.

2. Den i stk. 1 omhandlede basispris for sukkerroer beregnes under hensyntagen til interventionsprisen for hvidt sukker samt til forud anslåede faste værdier for:

- forarbejdningsmargenen,
- udbyttet,
- virksomhedernes indtægter ved salg af melasse, og
- eventuelt omkostningerne ved sukkerroernes levering til virksomhederne.

3. Basisprisen for sukkerroer fastsættes samtidig med interventionsprisen for hvidt sukker efter fremgangsmåden i traktatens artikel 43, stk. 2.

Efter samme fremgangsmåde fastsætter Rådet leveringstrin og standardkvalitet for sukkerroer.

Artikel 5

1. Der fastsættes hvert år samtidigt med interventionsprisen på hvidt sukker minimumspris for A-sukkerroer og en minimumspris for B-sukkerroer.

Begge priser gælder for det leveringstrin og den standardkvalitet, der er fastsat for basisprisen for sukkerroer.

2. Minimumsprisen for A-sukkerroer er lig med 98 % af basisprisen for sukkerroer.

Med forbehold af artikel 28 er minimumsprisen for B-sukkerroer lig med 68 % af basisprisen for sukkerroer.

3. For de områder, for hvilke der fastsættes en afledt interventionspris for hvidt sukker, forhøjes minimumspriserne for A-sukkerroer og B-sukkerroer med et beløb

svarende til forskellen mellem den afledte interventionsspris i det pågældende område og interventionsprisen, idet dette beløb berigtiges med koefficienten 1,30.

4. I denne forordning forstås ved A-sukkerroer og ved B-sukkerroer alle sukkerroer, der forarbejdes til henholdsvis A-sukker og B-sukker som omhandlet i artikel 24.

5. Rådet fastsætter med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen minimumspriserne for sukkerroer.

Artikel 6

1. Med forbehold af artikel 32 samt de i medfør af artikel 27 fastsatte bestemmelser er sukkerfabrikanterne forpligtet til ved køb af sukkerroer, som er

- a) egnede til forarbejdning til sukker, og
- b) bestemt til forarbejdning til sukker,

mindst at betale en minimumspris med tillæg eller fradrag svarende til kvalitetsforskellene i forhold til standardkvaliteten.

2. Den i stk. 1 nævnte minimumspris svarer

- a) for så vidt angår de områder, som ikke har underskud
 - for sukkerroer, der forarbejdes til A-sukker, til minimumsprisen for A-sukkerroer,
 - for sukkerroer, der forarbejdes til B-sukker, til minimumsprisen for B-sukkerroer;
- b) for så vidt angår de områder, som har underskud
 - for sukkerroer, der forarbejdes til A-sukker, til minimumsprisen for A-sukkerroer forhøjet i overensstemmelse med artikel 5, stk. 3,
 - for sukkerroer, som forarbejdes til B-sukker, til minimumsprisen for B-sukkerroer forhøjet i overensstemmelse med artikel 5, stk. 3,

3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel samt tillæggene og fradragene fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 41.

Artikel 7

1. Brancheaftaler samt kontrakter indgået mellem sælgere og købere af sukkerroer skal være i overens-

stemmelse med rammebestemmelser, navnlig med hensyn til vilkårene for køb, levering, aftagelse og betaling af sukkerroer.

2. Betingelserne for køb af sukkerrør fastslægges ved brancheaftaler mellem Fællesskabets sukkerrørskydere og sukkerfabrikanter.

3. Rådet fastsætter med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen de almindelige regler for anvendelsen af denne artikel, herunder navnlig de i stk. 1 omhandlede rammebestemmelser.

4. Om fornødent fastsættes gennemførelsesbestemmelserne til stk. 1 og 2 efter fremgangsmåden i artikel 41.

5. Såfremt brancheaftaler ikke findes, kan den pågældende medlemsstat inden for denne forordnings rammer træffe de nødvendige foranstaltninger til varetagelse af de berørte parter interesser.

Medlemsstaten underretter straks Kommissionen om de foranstaltninger, der er truffet i henhold til stk. 1.

6. Forordning (EØF) nr. 1360/78 gælder ikke for sukkerroer i det i artikel 23, stk. 1, anførte tidsrum.

Artikel 8

1. På de i denne artikel anførte betingelser fastsættes der en ordning for udligning af lageromkostninger omfattende refusion med et fast beløb og finansiering heraf ved en afgift.

2. Medlemsstaterne refunderer med et fast beløb lageromkostningerne for:

- hvidt sukker,
- råsukker,
- sirup, som fremkommer inden det stadium, på hvilket der produceres sukker i fast form,
- sirup, der fremstilles ved opløsning af sukker i fast form,

fremstillet på grundlag af sukkerroer høstet inden for Fællesskabet.

Medlemsstaterne refunderer ligeledes med et fast beløb lageromkostningerne for præferencesukker, der

- indføres i form af råsukker,
- indføres i form af hvidt sukker,

og for

- hvidt sukker, der fremstilles i Fællesskabet ved raffinering af præferenceråsukker,
- sirup, der fremstilles i Fællesskabet efter opløsning af præferencesukker,
- sirup, der fremstilles i Fællesskabet direkte på grundlag af præferenceråsukker.

Afhængig af det enkelte tilfælde opkræver medlemsstaterne en afgift

- a) af hver sukkerfabrikant henholdsvis
 - pr. vægtenhed fremstillet sukker,
 - pr. vægtenhed af de i første afsnit nævnte former for sirup, som er fremkommet inden det stadium, på hvilket der produceres sukker i fast form, og som afsættes i uforarbejdet stand;
- b) af hver importør af præferencesukker pr. vægtenhed sukker, som indføres og afsættes i uforarbejdet stand;
- c) af hvert raffinaderi, som raffinerer præferencesukker pr. vægtenhed raffineret sukker; ved opkrævning af afgiften betragtes fremstilling af sirup direkte på grundlag af præferenceråsukker som raffinering.

Refusionsbeløbet er ens for hele Fællesskabet. Denne regel om ensartethed gælder ligeledes for den afgift, der finder anvendelse i hvert af de tilfælde, som er omhandlet henholdsvis under litra a), samt i de under litra b) og c) omhandlede tilfælde.

3. Stk. 2 gælder hverken for sukker tilsat smagsstoffer eller farvestoffer henhørende under pos. 17.01 eller for sirup og andre sukkeropløsninger tilsat smagsstoffer eller farvestoffer henhørende under pos. 21.07 F IV i den fælles toldtarif.

4. Rådet, som træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen,

- a) vedtager de almindelige regler for anvendelsen af denne artikel;
- b) fastsætter refusionsbeløbet samtidig med de afledte interventionspriser.

5. Afgiftsbeløbet fastsættes hvert år efter fremgangsmåden i artikel 41. Samme fremgangsmåde anvendes ved fastsættelsen af de øvrige gennemførelsesbestemmelser til denne artikel.

Artikel 9

1. Det interventionsorgan, som hver sukkerproducerende medlemsstat udpeger, er i hele produktionsåret forpligtet til i overensstemmelse med betingelser, der skal fastlægges i henhold til stk. 5 og 6, at købe hvidt sukker og råsukker fremstillet af sukkerroer eller sukkerrør høstet inden for Fællesskabet, som tilbydes det, for så vidt der for det pågældende sukker forinden er indgået en oplagringskontrakt mellem sælgeren og nævnte organ.

Interventionsorganerne køber til henholdsvis den interventionspris eller den afledte interventionspris, som gælder for det område, hvor sukkeret befinder sig ved købet. Hvis sukkerets kvalitet afviger fra den standardkvalitet, for hvilken interventionsprisen er fastsat, reguleres interventionsprisen ved tillæg eller fradrag.

2. Det kan vedtages at yde præmier for sukker, som er gjort uegnet til konsum, og som opfylder bestemmelserne i traktatens artikel 9, stk. 2.

3. Det kan, såfremt bestemmelserne i traktatens artikel 9, stk. 2, er opfyldt, vedtages at yde produktionsrestitutioner for de i artikel 1, stk. 1, litra a) og f), omhandlede varer og for de i artikel 1, stk. 1, litra d), omhandlede former for sirup og sukkeropløsninger, som anvendes til fremstilling af visse varer inden for den industri.

4. Der træffes egnede foranstaltninger med henblik på afsætning i Fællesskabets europæiske områder af sukker, der er produceret i de franske oversøiske departementer.

5. Rådet fastsætter med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen de almindelige regler for anvendelsen af de foregående stykker og fastlægger de i stk. 3 omhandlede varer inden for den kemiske industri.

6. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 41, herunder bestemmelser vedrørende

- de minimumskvaliteter og -mængder, som kræves for intervention,

- de tillæg og fradrag, der gælder ved intervention,

- fremgangsmåden ved og betingelserne for interventionsorganernes overtagelse,

- betingelserne for ydelse af præmier samt disse præmiers størrelse,
- betingelserne for ydelse af produktionsrestitutioner samt disse restitutioners størrelse.

Artikel 10

1. For at bidrage til at sikre forsyningen af alle eller af et enkelt af Fællesskabets områder, fastsætter Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen betingelserne for at træffe særlige interventionsforanstaltninger, hvis artikel 18 anvendes.

Dog kan disse foranstaltninger ikke bevirke, at Fællesskabets sukkerfabrikanter er forpligtet til at sælge sukker til interventionsorganerne.

2. Sådanne interventionsforanstaltningers art og anvendelse vedtages efter fremgangsmåden i artikel 41.

Artikel 11

1. Interventionsorganerne kan kun sælge sukker til en pris, der ligger over interventionsprisen.

Det kan dog vedtages, at interventionsorganerne sælger sukker til en pris, der er lig med eller lavere end interventionsprisen, såfremt sukkeret er bestemt til

— foderbrug, eller

— udførsel i uforarbejdet stand eller efter forarbejdning til en af de i bilag II til traktaten opregnede varer eller til en af de i bilag I til denne forordning anførte varer.

2. Rådet fastsætter med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen de almindelige regler for salg af varer, der har været genstand for interventionsforanstaltninger.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 41.

Artikel 12

1. For at sikre den normale forsyning af alle Fællesskabets områder eller et enkelt af disse fastsættes der

vedvarende pligt til at opretholde et mindstelager på Fællesskabets europæiske område:

- a) for roesukker produceret i Fællesskabet,
- b) for rørsukker produceret i de franske oversøiske departementer og for det i artikel 33 omhandlede præferencesukker.

Mindstelageret for det i stk. 1, litra a) omhandlede sukker er på en bestemt dato lig med en procentdel af hver sukkervirksomheds A-kvote eller med den samme procentdel af dens produktion af A-sukker, såfremt produktionen er lavere end dens A-kvote.

Den fastsatte procentdel kan reduceres.

Mindstelageret for det i stk. 1, litra b) omhandlede sukker er lig med en procentdel af det kvantum af det pågældende sukker, som en virksomhed har raffineret i løbet af en bestemt periode.

2. Rådet fastsætter med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen de almindelige regler for anvendelsen af denne artikel og navnlig den i stk. 1, andet afsnit, omhandlede dato og procentdel, samt den i stk. 1, fjerde afsnit, omhandlede procentdel og periode.

Efter samme fremgangsmåde kan der for den i artikel 1, stk. 1, litra f) omhandlede vare fastsættes en pligt, der svarer til pligten til at opretholde et mindstelager.

3. Gennemførelsesbestemmelserne for denne artikel, herunder nedsættelse af den i stk. 1, tredje afsnit, omhandlede procentdel, fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 41.

AFSNIT II

ORDNING FOR SAMHANDELEN MED TREDJELANDE

Artikel 13

1. Ved al indførsel til Fællesskabet af de i artikel 1, stk. 1, litra a), b), c), d), f) og g), omhandlede varer samt ved al udførsel af disse varer fra Fællesskabet kræves der fremlagt en import- henholdsvis eksport-licens, som af medlemsstaterne udstedes til enhver, der ansøger herom, uden hensyn til, hvor i Fællesskabet den pågældende er etableret.

Såfremt afgiften eller restitutionen er forud fastsat anføres forudfastsættelsen på licensen, der tjener som dokumentation herfor.

Licensen gælder i hele Fællesskabet.

Udstedelsen af licensen er betinget af, at der stilles sikkerhed som garanti for opfyldelse af forpligtelsen til at indføre eller udføre inden for licensens gyldighedsperiode; sikkerheden fortabes helt eller delvis, såfremt import- eller eksportforretningen ikke eller kun delvis har fundet sted inden for denne frist.

2. Den i denne artikel fastsatte ordning kan efter fremgangsmåden i artikel 41 udvides til også at gælde de i artikel 1, stk. 1, litra e), omhandlede varer. Efter samme fremgangsmåde fastsættes licensernes gyldighedsperiode og de andre gennemførelsesbestemmelser til denne artikel, herunder navnlig bestemmelser vedrørende en frist for licensudstedelsen.

Artikel 14

1. Der fastsættes hvert år for Fællesskabet en tærskelpris for hver af følgende varer: hvidt sukker, råsukker og melasse.

2. Tærskelprisen for hvidt sukker er lig med indikativprisen med tillæg dels af de som et fast beløb beregnede transportomkostninger fra det område i Fællesskabet, der har det største overskud, til det inden for Fællesskabet fjernest beliggende forbrugerområde med underforsyning, dels af en forud anslået fast værdi, der tager hensyn til den i artikel 8 omhandlede afgift for det pågældende produktionsår. Prisen gælder for samme standardkvalitet som den, der er fastsat for interventionsprisen for hvidt sukker.

3. Tærskelprisen for råsukker afledes af tærskelprisen for hvidt sukker, idet der tages hensyn til en forarbejdningssmargin og et forud anslået fast udbytte. Prisen gælder for samme standardkvalitet som den, der er fastsat for interventionsprisen for råsukker.

4. Tærskelprisen for melasse fastsættes således, at indtægterne ved salg af melasse kan komme på højde med indtægterne for de virksomheder, som i henhold til artikel 4 tages i betragtning ved fastsættelsen af basispriserne for sukkerroer. Prisen gælder for en standardkvalitet.

5. Rådet fastsætter med kvalificeret flertal, på forslag af Kommissionen hvert år samtidig med interventionsprisen for hvidt sukker, tærskelpriserne for de i stk. 1 omhandlede varer.

6. Standardkvaliteten for melasse fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 41.

Artikel 15

1. For hver af varerne hvidt sukker, råsukker og melasse beregnes der en cif-pris for et bestemt grænseovergangssted inden for Fællesskabet. Ved beregningen anvendes de gunstigste indkøbsmuligheder på verdensmarkedet, idet disse muligheder konstateres for hver vare på grundlag af dette markeds noteringer eller priser reguleret i overensstemmelse med eventuelle kvalitetsforskelle i forhold til den standardkvalitet, for hvilken tærskelprisen er fastsat.

2. Er de frie noteringer på verdensmarkedet ikke afgørende for tilbudsprisen, og er denne lavere end verdensmarkedsnoteringerne, gælder i stedet for cif-prisen, dog kun for de pågældende indførsler, en særlig cif-pris, der beregnes under hensyn til udbudsprisen.

3. Grænseovergangsstedet fastlægges af Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen.

4. Reglerne for beregningen af cif-priserne fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 41. De i stk. 1 omhandlede reguleringer fastsættes efter samme fremgangsmåde.

Artikel 16

1. Ved indførsel af de i artikel 1, stk. 1, litra a), b), c), d), f) og g), omhandlede varer opkræves en importafgift.

2. Importafgiften for hvidt sukker, råsukker og melasse er lig med tærskelprisen med fradrag af cif-prisen. På sukker tilsat smags- eller farvestoffer, som er fremstillet af hvidt sukker eller råsukker, anvendes importafgiften for hvidt sukker.

3. Importafgiften for råsukker reguleres i givet fald i forhold til udbyttet. Ved indførsel af råsukker, der ikke er bestemt til raffinering, opkræves den for hvidt sukker gældende importafgift, såfremt denne er højere end den for råsukker gældende importafgift. Såfremt importafgiften for hvidt sukker er højere end importafgiften for råsukker undergives råsukker, der er bestemt til raffinering, toldkontrol eller anden administrativ kontrol, der frembyder tilsvarende sikkerhed.

4. Importafgiften for de i artikel 1, stk. 1, litra b), nævnte produkter beregnes som et fast beløb på grund-

lag af saccharoseindholdet for hver af disse varer og på grundlag af importafgiften for hvidt sukker.

For så vidt angår anvendelse til andet end til fremstilling af sukker, kan der i særlige tilfælde midlertidigt indrømmes delvis fritagelse for importafgift efter fremgangsmåden i artikel 41.

5. Importafgiften for de i artikel 1, stk. 1, litra d), nævnte produkter beregnes som et fast beløb på grundlag af indholdet af saccharose eller af indholdet af andet sukker omregnet til saccharose i det pågældende produkt, samt af importafgiften for hvidt sukker.

Importafgifterne for ahornsukker og ahornsirup under pos. 17.02 i den fælles toldtarif begrænses dog til det beløb, der følger af anvendelsen af den i GATT konsoliderede toldsats.

6. Importafgiften for de i artikel 1, stk. 1, litra f) og g), omhandlede varer består af et variabelt element og af et fast element. Det variable element er for 100 kg tørstof 100 gange så stort som basisbeløbet for importafgiften, som fastsat i henhold til stk. 5, og det anvendes fra den første i hver måned.

Ved fastsættelsen af importafgiften for varer enhørende under pos. 17.02 B II i den fælles toldtarif er det faste element for 100 kg tørstof lig med 1/10 af det faste element, der udregnes i henhold til artikel 14, stk. 1, punkt B, i Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 af 29. oktober 1975 om en fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1784/81⁽²⁾.

7. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, herunder bestemmelsen vedrørende de grænser, inden for hvilke udsvingene i beregningsgrundlaget for importafgiften ikke medfører ændringer heraf, fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 41.

8. De i denne artikel omhandlede importafgifter fastsættes af Kommissionen.

2. Det kan dog vedtages, at importafgiften kan forudfastsættes for de i artikel 1, stk. 1, litra a) og c), omhandlede varer.

I tilfælde af forudfastsættelse anvendes på licensansøgers begæring, som importafgift på indførsel, der gennemføres inden for licensens gyldighedsperiode, den importafgift, der gælder på dagen for licensansøgningens indgivelse, reguleret i forhold til den på indførselsdagen gældende tærskelpris. Importafgiften kan forhøjes med en præmie, der fastsættes samtidig med fastsættelsen af importafgiften.

3. Rådet fastsætter med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen de almindelige gennemførelsesbestemmelser til denne artikel; det fastlægger navnlig betingelserne for anvendelse af forudfastsættelsen samt reglerne for fastsættelsen af præmierne.

4. Såfremt de i stk. 3 omhandlede betingelser er opfyldt, vedtages det at anvende den i stk. 2 omhandlede ordning efter fremgangsmåden i artikel 41. Er betingelserne ikke længere opfyldt, ophæves foranstaltningen efter samme fremgangsmåde.

Efter samme fremgangsmåde kan det vedtages at anvende den i stk. 2 omhandlede ordning helt eller delvis på hver af de i artikel 1, stk. 1, litra d), f) og g), nævnte varer.

5. Gennemførelsesbestemmelser vedrørende forudfastsættelsen af importafgiften fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 41.

6. Præmierne fastsættes af Kommissionen.

7. Hvis der ved en undersøgelse af markedssituationen kan konstateres vanskeligheder som følge af anvendelsen af bestemmelserne vedrørende forudfastsættelse af importafgiften, eller såfremt der er risiko for, at sådanne vanskeligheder vil kunne opstå, kan det efter fremgangsmåden i artikel 41 vedtages at ophæve anvendelsen af disse bestemmelser i det strengt fornødne tidsrum.

I yderst hastende tilfælde kan Kommissionen efter en gennemgang af situationen på grundlag af de oplysninger, den råder over, vedtage at ophæve forudfastsættelsen i højst tre hverdage. Ansøgninger om importlicens, der i suspensionsperioden indgives sammen med en begæring om forudfastsættelse, afvises.

Artikel 17

1. Den importafgift, der skal opkræves er den, der gælder på indførselsdagen.

⁽¹⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.

⁽²⁾ Se side 1 i denne Tidende.

Artikel 18

1. Overstiger verdensmarkedsprisen på sukker interventionsprisen, kan det fastsættes, at der opkræves en eksportafgift for det pågældende sukker. Afgiften skal pålægges, når cif-prisen for hvidt sukker eller for råsukker er højere end de pågældende tærskelpriser.

Medmindre andet fastsættes af Rådet efter den i stk. 3 omhandlede fremgangsmåde, er den afgift, som i givet fald skal opkræves, den, som gælder på udførselsdagen.

2. Såfremt cif-prisen for hvidt sukker eller for råsukker er højere end tærskelprisen, kan det vedtages at yde et tilskud ved indførsel af det pågældende produkt.

3. Rådet fastsætter med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen de almindelige gennemførelsesbestemmelser til stk. 1 og 2.

4. For de i artikel 1, stk. 1, litra b), c), d), f) og g), nævnte varer kan der efter fremgangsmåden i artikel 41 fastsættes bestemmelser, som svarer til bestemmelserne i stk. 1 og 2 samt til gennemførelsesbestemmelserne til nævnte stykker.

5. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 41.

6. De afgifter, der følger af anvendelsen af denne artikel, fastsættes af Kommissionen.

Artikel 19

1. I det omfang, det er nødvendigt for at muliggøre udførsel, i uforarbejdet stand eller i form af varer anført i bilag I, af de i artikel 1, stk. 1, litra a), c) og d), nævnte varer på grundlag af de noteringer eller priser, som på verdensmarkedet gælder for de i samme stykke, litra a) og c), nævnte varer, kan forskellen mellem disse noteringer eller priser og Fællesskabets priser udlignes ved en eksportrestitution.

Den restitution, der ydes for råsukker, kan ikke være større end den, der ydes for hvidt sukker.

2. Der kan ydes restitution ved udførsel af de i artikel 1, stk. 1, litra f) og g), omhandlede varer i uforarbejdet stand eller i form af varer anført i bilag I.

Restitutionens størrelse bestemmes for 100 kg tørstof under særlig hensyntagen til:

- a) den restitution, der finder anvendelse ved udførsel af varer henhørende under pos. 17.02 B II a) i den fælles toldtarif,
- b) den restitution, der finder anvendelse ved udførsel af varer omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra d),
- c) de med de påtænkte udførsler forbundne økonomiske aspekter.

3. Ved restitutionens fastsættelse tages der især hensyn til nødvendigheden af at skabe ligevægt mellem anvendelsen af fællesskabsbasisprodukter med henblik på udførsel af forarbejdede varer til tredjelande og anvendelsen af varer fra disse lande, der tillades indført under ordningen for forædling.

Restitutionen er ens for hele Fællesskabet. Den kan være forskellig alt efter destinationen.

Restitutionen ydes på begæring.

Den restitution, der ydes, er den, der gælder på udførselsdagen.

Det kan vedtages, at restitutionen forudfastsættes efter fremgangsmåden i artikel 41.

4. Restitutionerne fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 41:

- a) med regelmæssige mellemrum, eller
- b) ved licitation.

Kommissionen kan om fornødent i tidsintervallerne ændre de restitutioner, som den fastsætter med regelmæssige mellemrum, på begæring fra en medlemsstat eller på eget initiativ.

5. Hvis der ved en undersøgelse af markedssituationen kan konstateres vanskeligheder som følge af anvendelsen af bestemmelserne vedrørende forudfastsættelse af restitutionen, eller såfremt der er risiko for, at sådanne vanskeligheder vil kunne opstå, kan det efter fremgangsmåden i artikel 41 vedtages at ophæve anvendelsen af disse bestemmelser i det strengt fornødne tidsrum.

I yderst hastende tilfælde kan Kommissionen efter en gennemgang af situationen på grundlag af de oplysninger, den råder over, vedtage at ophæve forudfastsættelsen for den pågældende vare i højst tre hverdage. Ansøgninger om importlicens, der i suspensionsperioden indgives sammen med en begæring om forudfastsættelse, afvises.

6. Rådet fastsætter med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen de almindelige regler for anvendelsen af denne artikel.

7. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 41.

Artikel 20

I det omfang det er nødvendigt, for at den fælles markedsordning for sukker kan fungere bedst muligt, kan Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen helt eller delvis udelukke anvendelsen af proceduren for aktiv forædling:

- for de i artikel 1, stk. 1, litra a) og d), nævnte varer,
- og i særlige tilfælde for de i artikel 1, stk. 1, nævnte varer, der er bestemt til fremstilling af de i bilag I nævnte varer.

Artikel 21

1. Ved tarifieringen af de varer, som er omfattet af denne forordning, gælder de almindelige regler for fortolkningen af den fælles toldtarif og de særlige regler for dens anvendelse; den toldnomenklatur, der følger af denne forordnings anvendelse, optages i den fælles toldtarif.

2. Medmindre andet er bestemt i denne forordning, eller Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen træffer afvigende bestemmelse, er det forbudt

- at opkræve nogen form for told af de i artikel 1, stk. 1, litra a), d), f) og g), nævnte varer,
- at opkræve nogen form for afgift med tilsvarende virkning som told,
- at anvende nogen kvantitativ restriktion eller foranstaltning med tilsvarende virkning.

Som foranstaltning med tilsvarende virkning som en kvantitativ restriktion anses bl.a. begrænsning af udstivelse af import- og eksportlicenser til en bestemt gruppe berettigede.

Artikel 22

1. Bliver Fællesskabets marked for en eller flere af de i artikel 1 nævnte varer på grund af indførsel eller udførsel udsat for eller truet af alvorlige forstyrrelser, som kan bringe virkeliggørelsen af de i traktatens artikel 39 omhandlede mål i fare, kan der i samhandelen med tredjelande anvendes egnede foranstaltninger, indtil forstyrrelsen eller faren derfor er ophørt.

Rådet fastsætter på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal gennemførelsesbestemmelserne til dette stykke og bestemmer, i hvilke tilfælde og inden for hvilke grænser medlemsstaterne kan træffe beskyttelsesforanstaltninger.

2. Indtræder den i stk. 1 omhandlede situation, træffer Kommissionen på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ bestemmelse om de nødvendige foranstaltninger, som meddeles medlemsstaterne og straks bringes i anvendelse.

Har Kommissionen fået forelagt begæring fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom inden fireogtyve timer efter begæringens modtagelse.

3. Enhver medlemsstat kan inden for tre arbejdsdage efter meddelelsesdagen indbringe den af Kommissionen truffene foranstaltning for Rådet. Rådet træder omgående sammen. Det kan med kvalificeret flertal ændre eller ophæve den pågældende foranstaltning.

AFSNIT III

KVOTAORDNING

Artikel 23

1. Artikel 24 til 32 gælder for produktionsårene 1981/82 til 1985/86.

2. Inden den 1. november 1985 fastsætter Rådet efter fremgangsmåden i traktatens artikel 43, stk. 2, den ordning, der skal anvendes fra den 1. juli 1986.

Artikel 24

1. Medlemsstaterne tildeler på de i dette afsnit fastsatte betingelser en A-kvota og en B-kvota til hver virksomhed, som er etableret på deres område, og som fremstiller sukker eller isoglucose, og som *enten* i tidsrummet fra den 1. juli 1980 til den 30. juni 1981 har fået tildelt en basiskvota som fastsat, alt efter tilfældet i forordning (EØF) nr. 3330/70 eller i forordning (EØF) nr. 1111/77 eller som for Grækenlands vedkommende i nævnte tidsrum har fremstillet sukker eller isoglucose.

I denne forordning forstås ved:

- a) A-sukker eller A-isoglucose, enhver mængde sukker eller isoglucose, der inden for et bestemt produktionsår fremstilles inden for den pågældende virksomheds A-kvota ;
- b) B-sukker eller B-isoglucose, enhver mængde sukker eller isoglucose, der fremstilles inden for et bestemt

produktionsår, og som ligger ud over den pågældende virksomheds A-kvota, men inden for virksomhedens A- og B-kvoter tilsammen ;

- c) C-sukker eller C-isoglucose, enhver mængde sukker eller isoglucose, der fremstilles inden for et bestemt

produktionsår, og som ligger ud over den pågældende virksomheds A- og B-kvoter tilsammen.

2. Med henblik på tildelingen af de i stk. 1 nævnte kvoter fastsættes følgende basiskvoter:

I. A-basismængder

Område	a) A-basismængder for sukker ⁽¹⁾	b) A-basismængder for isoglucose ⁽²⁾
Danmark	328 000,0	—
Tyskland	1 990 000,0	28 882,0
Frankrig (hovedlandet)	2 530 000,0	15 887,0
Frankrig (OD)	466 000,0	—
Grækenland	290 000,0	10 522,0
Irland	182 000,0	—
Italien	1 320 000,0	16 569,0
Nederlandene	690 000,0	7 426,0
BLØU	680 000,0	56 667,0
Det forenede Kongerige	1 040 000,0	21 696,0

II. B-basismængder

Område	a) B-basismængder for sukker ⁽¹⁾	b) B-basismængder for isoglucose ⁽²⁾
Danmark	96 629,3	—
Tyskland	612 312,9	6 802,0
Frankrig (hovedlandet)	759 232,8	4 135,0
Frankrig (OD)	46 600,0	—
Grækenland	29 000,0	2 478,0
Irland	18 200,0	—
Italien	248 250,0	3 902,0
Nederlandene	182 000,0	1 749,0
BLØU	146 000,0	15 583,0
Det forenede Kongerige	104 000,0	5 787,0

⁽¹⁾ 1 t hvidt sukker.

⁽²⁾ 1 t tørstof.

3. Hver sukker- eller isoglucoseproducerende virksomheds A-kvota er lig med den basiskvota, virksomheden har fået tildelt for perioden fra den 1. juli 1980 til den 30. juni 1981.

For sukkerproducerende virksomheder

- a) i Italien berigtiges referencebasiskvoten dog med en koefficient, som udtrykker forholdet mellem den i stk. 2, nr. I, litra a), fastsatte basismængde for Italien og summen af de i første afsnit omhandlede basiskvoter, som er tildelt i Italien ;

- b) i Grækenland er A-kvoten lig med den basiskvota, der i stk. 2, nr. I, litra a), er fastsat for Grækenland.

For så vidt angår de to isoglucoseproducerende virksomheder i Grækenland fordeler Grækenland dog den i stk. 2, litra I b) fastsatte basismængde således:

— 6 377 tons tørstof som A-kvota til den virksomhed, som har begyndt produktionen af isoglucose før den 1. januar 1981;

— 4 145 tons tørstof som A-kvota for den virksomhed, som har begyndt produktionen af isoglucose efter den 1. januar 1981.

4. Hver sukkerproducerende virksomheds B-kvota udregnes på grundlag af den del af dens sukkerproduktion, der ligger ud over dens basiskvota men inden for dens maksimalkvota, og som er konstateret som sådan i henhold til forordning (EØF) nr. 3330/74 i sukkerproduktionsårene 1975/76 til 1979/80. Når virksomheden helt eller delvis har fået overdraget en anden virksomheds basiskvota, skal denne anden virksomheds tilsvarende produktion inden overførsels gennemførelse i de nævnte sukkerproduktionsår ved denne konstatering betragtes som produceret af den virksomhed, som har fået overdraget kvoten. Virksomhedens B-kvota er lig med gennemsnittet af dens således konstaterede største produktioner i tre af de ovennævnte sukkerproduktionsår.

Med forbehold af artikel 25

- a) kan virksomhedens B-kvota med forbehold af bestemmelserne i litra b) ikke være mindre end 10 % af dens i stk. 3, første afsnit, nævnte basiskvota, og B-kvoten for en virksomhed i Grækenland kan ikke være mindre end 10 % af dens A-kvota ;
- b) skal B-kvoterne for et område, når summen af de B-kvoter, som en udregnet i henhold til første afsnit og bestemmelserne i litra a), ikke svarer til den mængde, som i stk. 2, nr. II, litra b), er fastsat for dette område, berigtiges med en koefficient, som udtrykker forholdet mellem den nævnte sum og den tilsvarende fastsatte mængde.
- c) fastlægges B-kvoten for hver sukkerproducerende virksomhed i medlemsstater, som har gjort brug af bestemmelserne i artikel 32 i forordning (EØF) nr. 3330/74, under hensyn til den produktion, som virksomheden har fremstillet udover basiskvoten i det i første afsnit nævnte tidsrum uden, at summen af de således fastlagte B-kvoter kan overstige den pågældende i stk. 2, nr. II, litra a), fastsatte B-basismængde.

5. Hver isoglucoseproducerende virksomheds B-kvota er lig med 23,55 % af dens A-kvota udregnet i overensstemmelse med stk. 3, første eller tredje afsnit.

Dog kan B-kvoten for hver virksomhed bortset fra de under stk. 3, tredje afsnit, anførte ikke være mindre end virksomhedens produktion af isoglucose i perioden fra den 1. juli 1979 til den 30. juni 1980 ud over dens basiskvota, men inden for dens maksimalkvota.

6. Rådet fastsætter med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen om nødvendigt standardkvaliteten for isoglucose og kriterierne for en ordning for omregning af de producerende mængder til mængder af denne standardkvalitet.

7. Inden den 1. januar 1984 foretager Rådet på grundlag af en rapport fra Kommissionen en gennemgang af forsyningssituationen på verdensmarkedet og ændrer i givet fald efter fremgangsmåden i traktatens artikel 43, stk. 2, A- og B-kvoterne.

8. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel og navnlig til den i stk. 6 nævnte omregning fastsættes om nødvendigt efter fremgangsmåden i artikel 41.

Artikel 25

1. Medlemsstaterne kan foretage overførsler af A- og B-kvoter mellem virksomheder på betingelserne i denne artikel og under hensyntagen til hver af de berørte parter interesser, navnlig sukkerroe- og sukkerrørproducenternes interesser.

2. Medlemsstaterne kan nedsætte A-kvoten og B-kvoten for hver sukkerproducerende eller isoglucoseproducerende virksomhed på dennes område med en mængde, som for det i artikel 23, stk. 1, nævnte tidsrum ikke overstiger 10 % af enten den A-kvota eller den B-kvota, som er fastsat for dem i overensstemmelse med artikel 24.

Den i første afsnit nævnte grænse på 10 % gælder ikke for Italien og for de franske oversøiske departementer, når overdragelsen af kvoter sker i forbindelse med projekter for omstrukturering af sukkerroe- eller rørsukkersektoren eller sukkersektoren i det pågældende område, i den udstrækning det er nødvendigt til gennemførelsen af disse projekter.

Omstruktureringsprojekterne og de deraf følgende foranstaltninger, som berører A- og B-kvoterne, meddeles straks Kommissionen.

3. Medlemsstaterne tildeler de frigiorte A- og B-kvotemængder til en eller flere andre virksomheder, hvad enten disse allerede måtte have fået tildelt en kvota eller ej, og som er beliggende i samme område i henhold til artikel 24, stk. 2, som de virksomheder, hvis kvoter er blevet nedsat med disse mængder.

Dog kan Den franske Republik i overensstemmelse med artikel 24 nedsætte A-kvoterne med indtil 30 000 t

hvidt sukker for virksomhederne i de oversøiske departementer og tildele de således fratrukne mængder til en eller flere andre virksomheder i hovedlandet. A-kvoten for hver af de pågældende virksomheder kan efter nedsættelsen ikke være mindre end den gennemsnitlige sukkerproduktion inden for grænserne af basiskvoten, som er konstateret for denne virksomhed i sukkerproduktionsårene 1977/78 og 1979/80 som nævnt i forordning (EØF) nr. 3330/74.

4. Rådet vedtager med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen de almindelige regler for ændring af kvoterne navnlig i forbindelse med sammenlægning og afhændelse af virksomheder.

5. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages om nødvendigt efter fremgangsmåden i artikel 41.

Artikel 26

1. Med forbehold af stk. 2 må C-sukker, der ikke overføres i henhold til artikel 27, og C-isoglucose ikke afsættes på Fællesskabets interne marked, men skal udføres i uforarbejdet stand inden den 1. januar efter udløbet af det pågældende produktionsår. Artikel 8, 9, 18 og 19 gælder ikke for sådan sukker og artikel 18 og 19 ikke for sådan isoglucose.

2. Det kan undtagelsesvis bestemmes i det omfang, det er nødvendigt for at sikre stabile sukkerforsyninger i Fællesskabet, at artikel 18 finder anvendelse på C-sukker. I dette tilfælde bestemmes det samtidig, at hele den pågældende mængde C-sukker faktisk kan afsættes på det interne marked, uden at det i stk. 3 fastsatte beløb opkræves.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 41.

De skal især indeholde regler om opkrævning af en afgift på det i stk. 1 omhandlede C-sukker og C-isoglucose, hvis det ikke inden en dato, der skal fastlægges, godtgøres, at C-sukkeret eller C-isoglucosen er udført i uforarbejdet stand inden for den krævede frist.

Artikel 27

1. Enhver virksomhed kan beslutte at overføre hele eller en del af sin sukkerproduktion, der ligger ud over A-kvoten, til det følgende produktionsår, således at nævnte produktion henregnes under produktionen for dette følgende produktionsår. Denne beslutning er uigenkaldelig.

2. De virksomheder, der træffer den i stk. 1 omhandlede beslutning,

- meddeler den pågældende medlemsstat inden den 1. februar, hvilken mængde der overføres, og
- forpligter sig til at oplagre denne overførte mængde i tidsrummet fra den 1. februar til den 31. januar det følgende år; lageromkostningerne for dette tidsrum refunderes i henhold til bestemmelserne i artikel 8.

For så vidt angår virksomhederne i de franske departementer Guadeloupe og Martinique, ændres den i første afsnit, første led, omhandlede dato 1. februar dog til 1. maj og det i samme afsnit, andet led, omhandlede tidsrum fra den 1. februar til den 31. januar det følgende år ændres til tidsrummet fra den 1. maj til den 30. april det følgende år.

Såfremt den endelige produktion i det pågældende produktionsår er mindre end det overslag, der blev udarbejdet på tidspunktet for beslutningen om overførsel, kan den overførte mængde reguleres med tilbagevirkende kraft inden den 1. august det følgende produktionsår.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel som kan indeholde en grænse for de mængder sukker, der kan overføres, fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 41.

De skal især indeholde regler om opkrævning af en afgift på den oplagrede mængde, der er omhandlet i stk. 2, andet led, og som afsættes i det foreskrevne oplagringstidsrum.

Artikel 28

1. Inden afslutningen af hvert af produktionsårene 1981/82 til 1985/86 konstateres

- a) den anslåede størrelse af produktionen af A- og B-sukker samt af A- og B-isoglucose i det løbende produktionsår,
- b) den anslåede størrelse af afsætningen til forbrug i Fællesskabet af sukker og isoglucose i det løbende produktionsår
- c) størrelsen af det overskud, der kan eksporteres, ved at mængden under b) fratrækkes mængden under a)
- d) det anslåede gennemsnitlige tab eller den anslåede gennemsnitlige indtægt pr. ton sukker for de eksportforpligtelser, der skal opfyldes i det løbende produktionsår.

Dette gennemsnitlige tab eller denne gennemsnitlige indtægt er lig med forskellen mellem det samlede restitutionsbeløb og det samlede afgiftsbeløb i forhold til den pågældende samlede eksportforpligtelsestonnage.

- e) det anslåede samlede tab eller den samlede indtægt, ved at det under c) omhandlede overskud ganges med det gennemsnitlige tab eller den gennemsnitlige indtægt under d).

2. Inden udgangen af hvert af produktionsårene 1982/83 til 1985/86 konstateres kumulativt for de produktionsår 1981/82 til 1984/85, der går forud for konstateringsåret:

- størrelsen af det overskud, der kan eksporteres, fastlagt under hensyn til dels den endelige produktion af A- og B-sukker samt af A- og B-isoglucose og dels den endelige mængde af sukker og isoglucose, der afsættes til forbrug inden for Fællesskabet;
- størrelsen af det gennemsnitlige tab eller den gennemsnitlige indtægt pr. ton sukker som følge af de pågældende samlede eksportforpligtelser udarbejdet i henhold til de beregningsregler, der er omhandlet i stk. 1, litra d), andet afsnit;
- størrelsen af det gennemsnitlige tab eller den gennemsnitlige indtægt ved, at det under a) omhandlede overskud ganges med det gennemsnitlige tab eller den gennemsnitlige indtægt under b);
- størrelsen af det samlede afgiftsbeløb for basisproduktionen og de opkrævede B-afgifter.

Det samlede anslåede tab eller den samlede anslåede indtægt, der er nævnt under stk. 1, litra e), justeres på grundlag af forskellen mellem de under litra c) og d) omhandlede konstateringer.

3. Når de i stk. 1 omhandlede konstateringer efter justering i overensstemmelse med stk. 2, og med forbehold af artikel 29, stk. 1, resulterer i et forventet samlet tab, divideres dette med den forventede mængde A- og B-sukker og A- og B-isoglucose, der er produceret i det løbende produktionsår. Det beløb, der fremkommer herved, skal opkræves hos fabrikanterne som basisproduktionsafgift på deres produktion af A- og B-sukker og A- og B-isoglucose.

Denne afgift kan imidlertid ikke overstige:

- for det pågældende sukker, et maksimumsbeløb på 2,0 % af interventionsprisen for hvidt sukker, og
- for den pågældende isoglucose den del af basisproduktionsafgiften, der påhviler sukkerfabrikanterne.

4. Når loftet over basisproduktionsafgiften ikke gør det muligt fuldstændigt at dække det under stk. 3, stk. 1, omhandlede samlede tab, divideres restbeløbet med den forventede mængde B-sukker og B-isoglucose, der er produceret i det løbende produktionsår. Det beløb, der følger heraf, skal opkræves af fabrikanterne som B-afgift på deres produktion af B-sukker og B-isoglucose.

Med forbehold af stk. 5 kan denne afgift dog ikke overstige

- for B-sukker, et maksimumsbeløb på 30,0 % af interventionsprisen for hvidt sukker, og
- for B-isoglucose den del af B-afgiften, der påhviler sukkerfabrikanterne.

5. Når loftet over basisproduktionsafgiften og B-afgiften ikke gør det muligt fuldstændigt at dække det i stk. 3, første afsnit, nævnte samlede tab, kan den i stk. 4, andet afsnit, første led, nævnte procentsats forhøjes indtil 37,5 %. Den i artikel 5, stk. 2, andet afsnit, nævnte procentsats tilpasses i overensstemmelse med denne ændring.

Rådet vedtager med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen ændringen af de i første afsnit nævnte procentsatser. Disse ændrede procentsatser anvendes for det produktionsår, som følger umiddelbart efter det produktionsår, hvor der er konstateret et udækket tab.

6. Afgifterne opkræves af medlemsstaterne.

7. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel samt afgiftsbeløbene fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 41.

Artikel 29

1. Hvis de samlede tab, der er omhandlet i artikel 27, i forordning (EØF) nr. 3330/74, i sukkerproduktionsåret 1980/81,

- ikke fuldt ud dækkes af provenuet af produktionsafgiften, lægges denne økonomiske byrde til det samlede anslåede tab, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 28, stk. 1, litra e), for produktionsåret 1981/82;
- uanset artikel 27, stk. 2, første afsnit, i forordning (EØF) nr. 3330/74 beregnes byrden ved som garan-

timængde at betragte konsumet i Fællesskabet udtrykt i mængde hvidt sukker i sukkerproduktionsåret 1980/81;

- b) er mindre end provenuet af produktionsafgiften, idet tabet beregnes under hensyntagen til litra a), andet afsnit, trækkes et beløb lig med denne forskel fra det samlede anslåede tab eller lægges til den samlede anslåede indtægt, der fremkommer ved anvendelsen af artikel 28, stk. 1, i denne forordning.

2. Når afgiftsbeløbet for basisproduktionen er mindre end det i artikel 28, stk. 3, omhandlede maksimumsbeløb, eller når B-afgiftsbeløbet er mindre end det under stk. 4 i ovennævnte artikel omhandlede maksimumsbeløb, eventuelt ændret i henhold til stk. 5 i samme artikel, er sukkerfabrikanterne forpligtet til at betale sælgerne af sukkerroer 60 % af forskellen mellem det pågældende maksimale afgiftsbeløb og det afgiftsbeløb, der skal opkræves.

Det beløb, der skal betales pr. ton sukkerroer, fastsættes for standardkvaliteten.

De tillæg og fradrag, der er omhandlet i artikel 6, anvendes på dette beløb.

3. Fællesskabets sukkerfabrikanter kan af sælgerne af sukkerrør, som er dyrket i Fællesskabet, for en sukkermængde, for hvilken den pågældende afgift opkræves, kræve en godtgørelse af denne afgift på 60 % af denne.

4. Medlemsstaterne sikrer sig på grundlag af oplysninger fra sukkerfabrikanterne, at betalingen af sukkerroerne svarer til fællesskabsbestemmelserne på området.

5. Gennemførelsesbestemmelserne for denne artikel vedtages ifølge fremgangsmåden i artikel 41.

Artikel 30

1. I kontrakterne om levering af sukkerroer bestemt til sukkerfremstilling skelnes der mellem sukkerroerne alt efter, om den mængde sukker, der skal fremstilles af disse sukkerroer, er

- a) A-sukker,
- b) B-sukker,
- c) andet sukker end A- eller B-sukker.

Sukkerfabrikanterne giver for hver virksomhed den medlemsstat, hvor den pågældende virksomhed fremstiller sukker, meddelelse om:

— de under litra a) omhandlede sukkerroemængder, for hvilke de før udsåningen har afsluttet kontrakter, samt det sukkerindhold, der er lagt til grund i kontrakten,

— det hertil svarende anslåede udbytte.

Medlemsstaterne kan forlange supplerende oplysninger.

2. Uanset artikel 6, stk. 2, litra b), og artikel 32, er hver sukkerfabrikant, der ikke inden udsåningen har afsluttet leveringskontrakter for en sukkerroemængde svarende til A-kvoten til minimumsprisen for A-sukkerroer, forpligtet til at betale mindst den nævnte minimumspris for enhver sukkerroemængde, som forarbejdes til sukker i den pågældende virksomhed.

3. Der kan dog dispenseres fra stk. 1 og 2 ved en af den pågældende stat godkendt faglig aftale.

4. Rådet fastsætter med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen de almindelige regler for anvendelsen af denne artikel.

5. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel og eventuelt de kriterier, som fabrikanterne skal overholde ved fordeling på de enkelte sukkerroesælgere af de mængder sukkerroer, der indgås kontrakt om inden udsåningen i henhold til stk. 1, fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 41.

Artikel 31

1. Det kan besluttes, at sukker eller isoglucose, der er beregnet til fremstilling af visse varer, ikke skal betragtes som produktion i den i dette afsnit omhandlede betydning.

2. Rådet fastsætter med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen de generelle regler for anvendelsen af stk. 1 fastlægger de varer, der er omhandlet i dette stykke.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 41.

Artikel 32

1. Sukkerfabrikanterne kan købe sukkerroer bestemt til den pågældende virksomheds produktion af C-sukker eller af det i artikel 31 omhandlede sukker til en pris, der ligger under de i artikel 5, stk. 1, omhandlede minimumspriser for sukkerroer.

2. For den købte mængde sukkerroer, som svarer til den sukkermængde, der er

— afsat på det interne marked i henhold til artikel 26, stk. 3, eller

— overført til det følgende produktionsår i henhold til artikel 27,

regulerer fabrikkerne af det pågældende sukker dog i givet fald købsprisen således, at den mindst er lig med minimumsprisen for A-sukkerroer.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes om nødvendigt efter fremgangsmåden i artikel 41.

AFSNIT IV

ORDNINGEN VEDRØRENDE PRÆFERENCEINDFØRSEL

Artikel 33

Artikel 34 til 37 anvendes på hvidt rørsukker eller rørsukker, idet følgende benævnt »præferencesukker«, henhørende under pos. 17.01 i den fælles toldtarif, med oprindelse i de i bilag II omhandlede stater, lande og territorier, og indført i Fællesskabet i henhold til

a) protokol nr. 3 om AVS-sukker, der er knyttet som bilag til Lomékonventionen AVS-EØF undertegnet den 28. februar 1975, og gengivet i den anden AVS/EØF-konvention, undertegnet i Lomé den 31. oktober 1979.

b) afgørelse 80/1186/EØF,

c) aftalen mellem Det europæiske økonomiske Fællesskab og republikken Indien om rørsukker af 15. juli 1975.

Artikel 34

Når interventionsorganerne eller andre af Fællesskabet udpegede befuldmægtigede til garanterede priser opkøber præferencesukker, hvis kvalitet afviger fra standardkvaliteten, reguleres de garanterede priser ved tilæg eller fradrag.

Artikel 35

1. Den i artikel 16 fastsatte importafgift anvendes ikke ved indførsel af præferencesukker.

2. De i artikel 21, stk. 2, omhandlede forbud kan ikke gøres til genstand for undtagelse, for så vidt angår præferencesukker.

Artikel 36

1. For produktionsårene 1981/82 og 1983/84 opkræves der, når præferenceråsukker overgår til fri omsætning i Fællesskabet, en differenceafgift.

Denne afgift er pr. 100 kg sukker udtrykt i hvidt sukker for produktionsåret

— 1981/82: 2,25 ECU,

— 1982/83: 1,50 ECU,

— 1983/84: 0,75 ECU.

2. Uanset stk. 1

a) opkræves afgiften ikke:

— for præferenceråsukker, henhørende under pos. 17.01 B II i den fælles toldtarif og som ikke er beregnet til raffinering, eller

— for andet præferenceråsukker end det i første led omhandlede, beregnet til raffinering i et raffinaderi, idet der dog skal stilles en sikkerhed, hvis størrelse svarer til differenceafgiften;

b) kan det bestemmes, at afgiften ikke skal opkræves, eller kun opkræves delvis for præferenceråsukker, der er indført til nærmere fastlagte områder af Fællesskabet, og som er raffineret i et andet produktionsanlæg end et raffinaderi.

3. I denne artikel forstås ved et raffinaderi et produktionsanlæg, hvis eneste virksomhed består i at raffinere enten råsukker eller sirup, som fremstilles inden det stadium, på hvilket der produceres sukker i fast form.

Artikel 37

1. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen vedtager

a) de almindelige regler for anvendelsen af dette afsnit og særlig vedrørende iværksættelsen af de i artikel 33 omhandlede tekster,

b) betingelserne for anvendelse af artikel 36, stk. 2, litra b).

2. Gennemførelsesbestemmelserne til dette afsnit fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 41.

AFSNIT V

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 38

De bestemmelser, der er nødvendige for at undgå, at der ved overgangen fra et sukkerproduktionsår til et andet eller i samme produktionsår opstår forstyrrelser på sukkermarkedet som følge af ændringer i prisniveauet, kan fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 41.

Artikel 39

Medlemsstaterne og Kommissionen udveksler de oplysninger, der er nødvendige for anvendelsen af denne forordning.

Forskrifterne i forbindelse med meddelelse og formidling af disse oplysninger fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 41.

Artikel 40

1. Der nedsættes en forvaltningskomité for sukker, i det følgende nævnt »komiteen«, som består af repræsentanter for medlemsstaterne og har en repræsentant for Kommissionen som formand.
2. I denne komité tildeles der medlemsstaternes stemmer vægt i henhold til artikel 148, stk. 2, i traktaten. Formanden deltager ikke i afstemningen.

Artikel 41

1. Når der henvises til fremgangsmåden i denne artikel, indbringer formanden sagen for komiteen, enten på eget initiativ eller på begæring af en medlemsstats repræsentant.
2. Kommissionens repræsentant forelægger et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Komiteen afgiver en udtalelse om disse foranstaltninger inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget de forelagte spørgsmål haster. Udtalelsen vedtages med et flertal på femogfyrre stemmer.
3. Kommissionen træffer foranstaltninger, som straks skal finde anvendelse.

Såfremt disse foranstaltninger ikke er i overensstemmelse med komiteens udtalelse, meddeles de straks Rådet af Kommissionen; i dette tilfælde kan Kommis-

sionen udsætte anvendelsen af de foranstaltninger, den har vedtaget, i et tidsrum på højst en måned fra denne meddelelse.

Rådet kan med kvalificeret flertal inden for en måned træffe anden afgørelse.

Artikel 42

Komiteen kan undersøge ethvert andet spørgsmål, som formanden på eget initiativ eller på begæring af en medlemsstats repræsentant forelægger den.

Artikel 43

De i artikel 1, stk. 1, nævnte varer, som fremstilles eller tilvejebringes på basis af varer, der ikke er anført i traktatens artikel 9, stk. 2, og artikel 10, stk. 1, i traktaten, kan ikke frit omsættes på Fællesskabets interne marked.

Artikel 44

Medmindre andet er fastsat i denne forordning, anvendes traktatens artikel 92 til 94 i traktaten på fremstillingen af og handelen med de i artikel 1, stk. 1, omhandlede varer.

Artikel 45

Ved denne forordnings anvendelse skal der på passende måde tages hensyn både til de i artikel 39 og artikel 110 i traktaten fastsatte mål.

Artikel 46

1. For produktionsårene 1981/82—1985/86 er Den italienske Republik og Den franske Republik bemyndiget til på betingelserne i stk. 2 og 3 at yde en tilpasningsstøtte til sukkerroe- og sukkerrørproducenter samt i givet fald til sukkerproducenter.

2. I Italien kan den i stk. 1 nævnte støtte kun ydes til produktion af den mængde sukker, som falder inden for hver sukkerproducerende virksomheds A- og B-kvota.

For sukkerproduktionen

- a) i det centrale og sydlige Italien kan det maksimale støttebeløb pr. 100 kg hvidt sukker ikke overstige 23,64 % af interventionsprisen for hvidt sukker fastsat i henhold til artikel 3, stk. 1, litra a), for hvert af de i stk. 1 nævnte produktionsår,
- b) i det nordlige Italien fastsættes det maksimale støttebeløb for hvert af de i stk. 1 nævnte produktionsår ved fra produktionsåret 1981/82 at formindske den i litra a) nævnte procentsats med 2 procentpoints.
3. I Frankrig kan den i stk. 1 nævnte støtte kun ydes til produktion i de oversøiske departementer af en mængde hvidt sukker, som ikke overstiger den basismængde, der er tildelt disse departementer med fradrag af de overdragelser, som måtte være sket i henhold til artikel 25, stk. 2, andet afsnit. Denne støtte kan ikke overstige 6,04 ECU pr. 100 kg udtrykt i hvidt sukker.
4. Endvidere bemyndiges Den italienske Republik til i produktionsårene 1981/82—1985/86 for sukker, for hvilket der kan ydes den i artikel 8 nævnte refusion, når den rentesats, der i Italien gælder for første klasses udlån, ligger 3 % eller mere over den rentesats, der benyttes ved beregningen af den refusion der er nævnt i artikel 8, at dække virkningen af denne forskel på lageromkostningerne ved en statsstøtte.

Artikel 47

Såfremt særlige foranstaltninger måtte være nødvendige, for at forpligtelserne i forbindelse med Fællesskabets tiltrædelse af den internationale sukkeftale kan opfyldes inden for rammerne af denne forordning, træffer Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissio-

nen disse foranstaltninger, der kan afvige fra bestemmelserne i denne forordning.

Artikel 48

Såfremt overgangsforanstaltninger måtte være nødvendige for at lette overgangen til denne forordnings bestemmelser, navnlig i tilfælde af, at gennemførelsen af disse bestemmelser på det fastsatte tidspunkt måtte støde på væsentlige vanskeligheder, træffes sådanne foranstaltninger i overensstemmelse med fremgangsmåden i artikel 41. De finder anvendelse indtil senest den 30. juni 1982.

Artikel 49

1. Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.
 2. Den anvendes fra den 1. juli 1981.
 3. Forordning (EØF) nr. 3330/74 og (EØF) nr. 1111/77 samt artikel 1 og 2 i forordning (EØF) nr. 3331/74 ophæves den 30. juni 1981.
 4. Henvisninger til forordning nr. 1009/67/EØF, (EØF) nr. 3330/74, og (EØF) nr. 1111/77 i retsakter, som er udstedt i henhold til disse forordninger, skal betragtes som henvisninger til nærværende forordning.
- Henvisninger til artiklerne i forordning (EØF) nr. 3330/74 og (EØF) nr. 1111/77 skal læses ifølge den sammenligningstabel, der er anført i bilag III.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg den 30. juni 1981.

På Rådets vegne

G. BRAKS

Formand

BILAG I

Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse
13.03	Plantesafter og planteekstrakter; pectinstoffer, pectinater og pectater; agar-agar og andre planteslimmer og gelatineringsmidler udvundet af vegetabiliske stoffer: C. Agar-agar og andre planteslimmer og gelatineringsmidler udvundet af vegetabiliske stoffer: ex III. andre varer: — Carrageenan
15.11	Glycerol, glycerolvand og glycerollud B. Andre varer, herunder syntetisk glycerol
17.04	Sukkervarer uden indhold af kakao: B. Tyggegummi C. Hvid chokolade D. Andre varer
18.06	Chokolade og chokoladearter samt andre næringsmidler med indhold af kakao
19.02	Maltekstrakt; næringsmidler til børn, til diætisk brug eller til madlavning, fremstillet af mel, stivelse eller maltekstrakt, også med indhold af kakao, når dette udgør mindre end 50 vægtprocent : B. Andre varer
19.05	Varer fremstillet ved ekspandering eller ristning af korn eller kornprodukter (f.eks. puffed rice, cornflakes o.lign.)
19.08	Kiks, kager og andet finere bagværk, også med indhold af kakao (uanset mængden)
ex 21.01	Ekstrakter, essencer og koncentreter af kaffe, te eller maté samt varer fremstillet på basis af sådanne ekstrakter, essencer og koncentreter
21.04	Saucer og andre sammensatte smagspræparater
21.06	Gær (herunder tørret gær) ; tilberedte bagepulvere: A. Levende gær: II. Bagegær: a) tørgær b) andre varer B. Inaktiv gær: I. I form af tabletter, terninger o.lign. eller i pakninger af nettovægt 1 kg og derunder II. Andre varer

Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse
ex 21.07	Tilberedte næringsmidler, ikke andetsteds tariferet, bortset fra sirup og andre sukkeropløsninger, tilsat smagsstoffer eller farvestoffer, henhørende under pos. 21.07 F
22.02	Limonader også kulsyreholdige, og andre ikke alkoholholdige drikkevarer, undtagen frugt- og grønsagssaft henhørende under pos. 20.07
22.06	Vermouth og anden vin af friske druer, tilsat aromastoffer
22.09	Ethanol (ethylalkohol), ikke denatureret, med et alkoholindhold på under 80 % vol; akvavit, likør og andre alkoholholdige varer; sammensatte alkoholholdige tilberedninger (såkaldte koncentrerede ekstrakter) til fremstilling af drikkevarer: C. Alkoholholdige drikkevarer: V. Andre varer
29.04	Acycliske alkoholer samt halogen-, nitro- og nitrosoderivater deraf: C. Polyvalente alkoholer: II. D-Mannitol III. D-Glucitol (sorbitol)
29.15	Flerbaserede carboxylsyrer og deres anhydrider, halogenider, peroxider og peroxy-syrer samt halogen-, sulfo-, nitro- og nitrosoderivater deraf: A. Acycliske flerbaserede syrer: ex V. Andre varer: — Itaconsyre samt salte og estere deraf
29.16	Carboxylsyre indeholdende alkohol-, phenol-, aldehyd- eller ketongrupper og andre carboxylsyrer (enkle eller sammensatte) indeholdende oxygenholdige grupper samt disses anhydrider, halogenider, peroxider og peroxy-syrer; halogen-, sulfo-, nitro- og nitrosoderivater af foran nævnte stoffer: A. Carboxylsyre indeholdende alkoholgrupper: I. Mælkesyre samt salte og estere deraf III. Vinsyre samt salte og estere deraf IV. Citronsyre samt salte og estere deraf V. Glucosyre samt salte og estere deraf ex VIII. Andre varer: — Glycerinsyre, glycolsyre, sukkersyre, isosukkersyre, heptasukker-syre samt salte og estere deraf
29.23	Aminer (enkle eller sammensatte) indeholdende oxygenholdige grupper: D. Aminosyrer: I. Lysin samt estere og salte deraf III. Glutaminsyre samt salte deraf

Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse
29.35	Heterocycliske forbindelser; nukleinsyrer: ex Q. Andre varer: — Halvfabrikata ved fremstilling af penicillin i antibiotika i pos. 29.44 A eller C
29.38	Provitaminer og vitaminer, naturlige eller syntetisk reproducerede (herunder naturlige koncentrater), derivater deraf, der hovedsagelig anvendes som vitaminer, og blandinger af disse stoffer; opløsninger af disse produkter, uanset opløsningsmidlets art: B. Vitaminer, ublandede, også i vandig opløsning: ex II. Vitamin B₁₂ IV. Vitamin C
29.43	Sukkerarter, kemisk rene (undtagen saccharose, glucose og lactose); sukkerethere, sukkerestere og salte deraf (undtagen produkter henhørende under pos. 29.39, 29.41 eller 29.42): ex B. Andre varer: — Levulose samt salte og estere deraf
29.44	Antibiotika A. Penicilliner C. Andre varer
30.03	Lægemidler, også til veterinær brug: A. Ikke i detailsalgspakninger: a) Med indhold af penicillin, streptomycin eller derivater deraf: 1. Med indhold af penicillin eller derivater deraf ex b) Med indhold af antibiotika eller derivater deraf: — med undtagelse af dem, der er omhandlet i litra a)
38.19	Produkter og restprodukter fra kemiske og nærstående industrier (herunder blandinger af naturprodukter), ikke andetsteds tariferet: Q. Kernebindemidler til støberier på basis af kunstharpikser T. D-glucitol (sorbitol) undtagen varer henhørende under pos. 29.04 C III ex U. Andre varer: — Krakningsprodukter af D-glucitol (sorbitol)
39.06	Andre højmolekylære polymere, kunstharpikser og plast; albinsyre samt salte og estere deraf; linoxyn: ex B. Andre varer: — Dextraner — Heteropolysaccharid

BILAG II

De i artikel 33 omhandlede stater, lande og territorier

Barbados	Malawi
Belize	Mauritius
Fiji	St. Kitts-Nevis-Anguilla
Folkerepublikken Congo	Suriname
Guyana	Swaziland
Indien	Tanzania
Jamaica	Trinidad og Tobago
Kenya	Uganda
Madagaskar	

BILAG III

SAMMENLIGNINGSTABEL

A

Forordning nr. 1009/67/EOF

artikel 9, stk. 5
artikel 9, stk. 6
artikel 9, stk. 7
artikel 9, stk. 8
artikel 10
artikel 11
artikel 12
artikel 13
artikel 14, stk. 1, andet punktum
artikel 14, stk. 2
artikel 14, stk. 3
artikel 14, stk. 4
artikel 14, stk. 5
artikel 14, stk. 6
artikel 14, stk. 7
artikel 15
artikel 16, stk. 1, første afsnit

artikel 16, stk. 1, andet afsnit

artikel 16, stk. 1, tredje afsnit
artikel 16, stk. 2
artikel 16, stk. 3
artikel 16, stk. 4
artikel 16, stk. 5, første afsnit,
artikel 16, stk. 5, andet afsnit
artikel 17
artikel 19, stk. 1
artikel 20
artikel 21
artikel 25, stk. 1, første afsnit
artikel 25, stk. 2
artikel 25, stk. 3
artikel 27, stk. 3
artikel 31, stk. 1 og 2
artikel 31, stk. 3, første, andet og tredje afsnit
artikel 31, stk. 4—6
artikel 32
artikel 35, stk. 2
artikel 36
artikel 37, stk. 2
artikel 38
artikel 39
artikel 40
artikel 41
artikel 43, stk. 1 og 2
artikel 44
artikel 45, stk. 1, første punktum

Forordning (EOF) nr. 3330/74

artikel 9, stk. 3
artikel 9, stk. 4
artikel 9, stk. 5
artikel 9, stk. 6
artikel 11
artikel 12
artikel 13
artikel 14
artikel 15, stk. 1
artikel 15, stk. 2
artikel 15, stk. 3
artikel 15, stk. 4
artikel 15, stk. 5
artikel 15, stk. 6
artikel 15, stk. 7
artikel 16
artikel 17, stk. 1, første afsnit, andet punktum
artikel 17, stk. 1, første afsnit, første punktum

artikel 17, stk. 1, andet afsnit
artikel 17, stk. 2
artikel 17, stk. 3
artikel 17, stk. 4
artikel 17, stk. 5
artikel 17, stk. 6
artikel 19
artikel 20
artikel 21
artikel 22
artikel 26, stk. 1
artikel 26, stk. 2
artikel 26, stk. 3
artikel 27, stk. 3, første punktum
artikel 32, stk. 1 og 2
artikel 32, stk. 3
artikel 34, stk. 4—6
artikel 31
artikel 40
artikel 41
artikel 33
artikel 34
artikel 35
artikel 36
artikel 37
artikel 39
artikel 42
artikel 43

B

Forordning (EØF) nr. 3330/74

artikel 1
artikel 2, stk. 1
artikel 2, stk. 2
artikel 3, stk. 1.2.3
artikel 3, stk. 5
artikel 3, stk. 6
artikel 4, stk. 1
artikel 4, stk. 2
artikel 4, stk. 3
artikel 4, stk. 4
artikel 5
artikel 6
artikel 7, stk. 1
artikel 8, stk. 1
artikel 8, stk. 2
artikel 8, stk. 3, første afsnit
artikel 8, stk. 3, andet afsnit
artikel 9, stk. 1, første afsnit
artikel 9, stk. 1, andet afsnit, andet punktum
artikel 9, stk. 2
artikel 9, stk. 3, første afsnit
artikel 9, stk. 4
artikel 9, stk. 5, første og tredje led
artikel 9, stk. 5, andet led
artikel 9, stk. 6
artikel 9, stk. 7
artikel 10
artikel 11
artikel 12
artikel 13
artikel 14
artikel 15, stk. 1
artikel 15, stk. 2
artikel 15, stk. 3
artikel 15, stk. 4
artikel 15, stk. 5
artikel 15, stk. 6
artikel 15, stk. 7
artikel 16, stk. 1
artikel 16, stk. 2
artikel 16, stk. 3
artikel 16, stk. 4
artikel 16, stk. 5
artikel 16, stk. 6
artikel 16, stk. 7
artikel 17, stk. 1
artikel 17, stk. 2
artikel 17, stk. 3
artikel 17, stk. 4
artikel 17, stk. 5
artikel 17, stk. 6
artikel 18, stk. 1
artikel 18, stk. 3
artikel 19, stk. 1
artikel 19, stk. 2, første afsnit

Denne forordning

artikel 1
artikel 2, stk. 2
artikel 2, stk. 3
artikel 3, stk. 1
artikel 3, stk. 4
artikel 3, stk. 5
artikel 5, stk. 1
artikel 4, stk. 2
artikel 4, stk. 3
artikel 5, stk. 5
artikel 6
artikel 7, stk. 1 og 3
artikel 7, stk. 2
artikel 8, stk. 2
artikel 8, stk. 3
artikel 8, stk. 4
artikel 8, stk. 5
artikel 9, stk. 1, første afsnit
artikel 9, stk. 1, andet afsnit
artikel 9, stk. 2
artikel 9, stk. 4
artikel 9, stk. 3
artikel 9, stk. 5
artikel 3, stk. 2
artikel 9, stk. 6
artikel 36, stk. 3
artikel 10
artikel 11
artikel 13
artikel 14
artikel 15
artikel 16, stk. 1
artikel 16, stk. 2
artikel 16, stk. 3
artikel 16, stk. 4
artikel 16, stk. 5
artikel 16, stk. 7
artikel 16, stk. 8
artikel 17, stk. 1
artikel 17, stk. 2
artikel 17, stk. 3
artikel 17, stk. 4
artikel 17, stk. 5
artikel 17, stk. 6
artikel 17, stk. 7
artikel 18, stk. 1
artikel 18, stk. 2
artikel 18, stk. 3
artikel 18, stk. 4
artikel 18, stk. 5
artikel 18, stk. 6
artikel 12, stk. 1
artikel 12, stk. 2
artikel 19, stk. 1
artikel 19, stk. 3, andet afsnit

Forordning (EØF) nr. 3330/74

artikel 19, stk. 2, andet afsnit
artikel 19, stk. 2, tredje afsnit
artikel 19, stk. 2, fjerde afsnit
artikel 19, stk. 2, femte afsnit
artikel 19, stk. 2, sjette afsnit
artikel 19, stk. 3
artikel 19, stk. 4
artikel 19, stk. 5
artikel 20
artikel 21
artikel 22
artikel 23
artikel 24, stk. 1
artikel 24, stk. 2
artikel 24, stk. 3
artikel 24, stk. 4
artikel 25
artikel 26, stk. 1 og 2, første afsnit
artikel 26, stk. 2, andet afsnit
artikel 26, stk. 3
artikel 27, stk. 1, 2, 3 og 4

artikel 27, stk. 5
artikel 27, stk. 6
artikel 27, stk. 7
artikel 28
artikel 29
artikel 30, stk. 1 og 2
artikel 30, stk. 3
artikel 30, stk. 4
artikel 31, stk. 1
artikel 31, stk. 2
artikel 31, stk. 4
artikel 33
artikel 34
artikel 35
artikel 36
artikel 37
artikel 38
artikel 40
artikel 41
artikel 42
artikel 43
artikel 44
artikel 45
artikel 46
artikel 47
artikel 48
artikel 49

Bilag I
Bilag II
Bilag III

Denne forordning

artikel 19, stk. 3, tredje afsnit
artikel 19, stk. 1, andet afsnit
artikel 19, stk. 3, første afsnit
artikel 19, stk. 6
artikel 19, stk. 4
artikel 19, stk. 6
artikel 19, stk. 7
artikel 19, stk. 5
artikel 20
artikel 21
artikel 22
artikel 23
artikel 24, stk. 1
artikel 24, stk. 2 og 3
artikel 25, stk. 5
artikel 24, stk. 8
artikel 24, stk. 4
artikel 26, stk. 1, første og andet afsnit
artikel 26, stk. 2
artikel 26, stk. 3
artikel 28, stk. 1, 2, 3 og 4 og artikel 29, stk. 1 og 2
artikel 29, stk. 3
artikel 29, stk. 4
artikel 28, stk. 7 og artikel 29, stk. 5
artikel 5, stk. 3 og 5
artikel 32
artikel 30, stk. 1 og 2
artikel 30, stk. 4
artikel 30, stk. 5
artikel 27, stk. 1
artikel 27, stk. 2
artikel 27, stk. 3
artikel 38
artikel 39
artikel 40
artikel 41
artikel 42
artikel 46
artikel 43
artikel 44
artikel 45
artikel 33
artikel 34
artikel 35
artikel 36, stk. 1 og 2
artikel 37
artikel 48
artikel 49

Bilag I
Bilag II
Bilag III

C

Forordning (EØF) nr. 1111/77

artikel 1

artikel 2

artikel 3, stk. 1

artikel 3, stk. 2

artikel 3, stk. 3

artikel 3, stk. 4

artikel 4, stk. 1

artikel 4, stk. 2

artikel 4, stk. 3

artikel 4, stk. 4

artikel 4, stk. 4 a

artikel 4, stk. 5

artikel 5

artikel 6

artikel 7

artikel 8

artikel 9, stk. 1, 2, 3, 4, 5, 6 og 7

artikel 9, stk. 8

artikel 9, stk. 9

artikel 9, stk. 10

artikel 10

artikel 11

artikel 12

artikel 13

artikel 15

artikel 16

artikel 17

artikel 18

artikel 20

Bilag I

Denne forordning

artikel 1, stk. 1, litra f) og g) og stk. 2, litra c)

artikel 13

artikel 16, stk. 1 og 6

artikel 17, stk. 1

artikel 16, stk. 7

artikel 16, stk. 8

artikel 19, stk. 2 og 3, første afsnit

artikel 19, stk. 3, andet og tredje afsnit

artikel 19, stk. 3, fjerde og femte afsnit

artikel 19, stk. 5, andet afsnit

artikel 19, stk. 6

artikel 19, stk. 7

artikel 20

artikel 21

artikel 22

artikel 23

artikel 24 og artikel 26, stk. 1

artikel 28 og 29

artikel 25, stk. 4

artikel 25, stk. 6, artikel 28, stk. 7 og artikel 29, stk. 5

artikel 39

artikel 40

artikel 41

artikel 42

artikel 43

artikel 44

artikel 45

artikel 48

artikel 49

Bilag I

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 1786/81

af 19. maj 1981

om ændring af forordning (EØF) nr. 950/68 om den fælles toldtarif

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Anvendelsen af Rådets forordninger

— (EØF) nr. 1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for sukker ⁽²⁾

— (EØF) nr. 1784/81 af 19. maj 1981 om ændring af forordning (EØF) nr. 2727/75 om den fælles markedsordning for korn ⁽³⁾

medfører ændringer i toldnomenklaturen;

bilaget »den fælles toldtarif« til forordning (EØF) nr. 950/68 ⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 853/81 ⁽⁵⁾, bør ændres i overensstemmelse hermed —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilaget »den fælles toldtarif« til forordning (EØF) Nr. 950/68 ændres således:

1. supplerende bestemmelse nr. 2 til kapitel 17 affattes således:

»2. 1 pos. 17.02 D 1 forstås ved »isoglucose« en vare, der er fremstillet på basis af glucose eller polymerer heraf, med et indhold i tør tilstand på mindst 10 vægtprocent fructose.«;

⁽¹⁾ EFT nr. C 101 af 4. 5. 1981, s. 58.

⁽²⁾ Se side 4 i denne Tidende.

⁽³⁾ Se side 1 i denne Tidende.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 172 af 22. 7. 1968, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 90 af 4. 4. 1981, s. 8.

2. Pos. 17.02 B og F affattes således:

Position	Varebeskrivelse	Toldsatser	
		autonom % eller importafgift (I)	bundet %
1	2	3	4
17.02	B. Glucose, glucosesirup, og andre glucoseopløsninger; maltodekstrin, maltodekstrinsirup og andre maltodekstrinopløsninger: I. Glucose, glucosesirup og andre glucoseopløsninger af en renhedsgrad i tør tilstand på 99 vægtprocent og derover (a): a) Glucose i form af et hvidt krystalinsk pulver også agglomereret 25 (I) b) Andre varer 25 (I) II. Andre varer: a) I form af et hvidt krystalinsk pulver, også agglomereret 50 (I) b) Andre varer 50 (I) F. Karamel: I. Med et saccharoseindhold i tør tilstand på 50 vægtprocent og derover ... 47 (I) II. Andre varer: a) I form af pulver, også agglomereret 47 (I) b) Andre varer 47 (I)		

3. Supplerende bestemmelse nr. 2 til kapitel 21 affattes således:

»2. I pos. 21.07 F III forstås ved »isoglucose« en vare der er fremstillet på basis af glucose eller polymerer heraf med et indhold i tør tilstand på mindst 10 vægtprocent fructose «.

4. Pos. 21.07 F affattes således:

» Position	Varebeskrivelse	Toldsatser	
		autonom % eller importafgift (I)	bundet %
1	2	3	4
21.07	F. Sirup og andre sukkeropløsninger, tilsat smagsstoffer eller farvestoffer: I. Af lactose 67 (I) II. Af glucose eller maltodekstrin 67 (I) III. af isoglucose 67 (I) IV. af andre sukkerarter 67 (I)		

5. Pos. 23.07 B I affattes således:

» Position	Varebeskrivelse	Toldsatser	
		autonom % eller importatgift (I)	bundet %
1	2	3	4
23.07	B. Andre varer, med indhold af stivelse, eller glucose, glucosesirup og andre glucoseopløsninger, maltodekstrin, maltodekstrinsirup og andre maltodekstrinopløsninger henhørende under pos. 17.02 B og 21.07 F II, eller mælkeprodukter, også blander med andre produkter I. Med indhold af stivelse, glucose, glucosesirup og andre glucoseopløsninger eller maltodekstrin, maltodekstrinsirup og andre maltodekstrinopløsninger: a) Uden indhold af stivelse eller med indhold af stivelse på 10 vægtprocent og derunder: 1. Uden indhold af mælkeprodukter eller med indhold af mælkeprodukter på under 10 vægtprocent 15 (I) — 2. Med indhold af mælkeprodukter på 10 vægtprocent og derover, men under 50 vægtprocent 15 (I) — 3. Med indhold af mælkeprodukter, på 50 vægtprocent og derover, men under 75 vægtprocent 15 (I) — 4. Med indhold af mælkeprodukter på 75 vægtprocent og derover .. 15 (I) — b) Med indhold af stivelse på over 10 vægtprocent, men ikke over 30 vægtprocent: 1. Uden indhold af mælkeprodukter eller med indhold af mælkeprodukter på under 10 vægtprocent 15 (I) — 2. Med indhold af mælkeprodukter på 10 vægtprocent og derover, men under 50 vægtprocent 15 (I) — 3. Med indhold af mælkeprodukter på 50 vægtprocent og derover .. 15 (I) — c) Med indhold af stivelse på over 30 vægtprocent: 1. Uden indhold af mælkeprodukter eller med indhold af mælkeprodukter på under 10 vægtprocent 15 (I) — 2. Med indhold af mælkeprodukter på 10 vægtprocent og derover, men under 50 vægtprocent 15 (I) — 3. Med indhold af mælkeprodukter på 50 vægtprocent og derover .. 15 (I) — II. Uden indhold af stivelse, glucose, glucosesirup og andre glucoseopløsninger eller maltodekstrin, maltodekstrinsirup og andre maltodekstrinopløsninger, men med indhold af mælkeprodukter 15 (I) — C. Andre varer 15 —		

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *DE Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. juli 1981.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. maj 1981.

På Rådets vegne

D. F. van der MEI

Formand

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 1787/81

af 30. juni 1981

om fastsættelse for sukkerproduktionsåret 1981/82 af priserne for sukker og standardkvaliteten for sukkerroer

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for sukker ⁽¹⁾, særlig artikel 2, stk. 3, artikel 3, stk. 4, og artikel 4, stk. 3,under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽²⁾,under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽³⁾,under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg ⁽⁴⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved fastsættelse af sukkerpriserne skal der tages hensyn såvel til den fælles landbrugspolitik's formål som til det bidrag som Fællesskabet tilstræber at yde til verdenshandelens harmoniske udvikling; den fælles landbrugspolitik har blandt andet til formål at sikre landbrugsbefolkningen en rimelig levestandard, at sikre forsyningerne samt at sikre forbrugerne rimelige priser på landbrugsvarer;

for at nå disse mål er det nødvendigt at fastsætte indikativprisen for sukker på et niveau, som særligt under hensyn til størrelsen af den heraf følgende interventionspris sikrer producenterne af sukkerroer og sukkerrør et rimeligt udbytte uden herved at tilsidesætte forbrugernes interesser, og som er egnet til at opretholde en ligevægt mellem priserne på de vigtigste landbrugsvarer;

på grund af sukkermarkedets særlige forhold er handelen med sukker kun forbundet med forholdsvis begrænsede risici; forskellen mellem indikativpris og interventionspris kan derfor ved fastlæggelsen af interventionsprisen for sukker fastsættes forholdsvis lavt;

basisprisen for sukkerroer skal fastsættes under hensyn til interventionsprisen samt omkostningerne ved forarbejdning og levering til fabrik af sukkerroer, idet der gås ud fra et udbytte, der for Fællesskabets vedkommende kan anslås til 130 kg hvidt sukker pr. ton sukkerroer med 16 % sukkerindhold;

de ovennævnte omkostninger kan, navnlig under hensyntagen til stigningen i energipriserne, forud skønsmæssigt fastsættes til 19,33 UCE pr. 100 kg hvidt sukker; dette faste beløb er fremkommet ved at addere marginen for forarbejdningsomkostningerne, anslået til 17,83 ECU, og omkostningerne ved levering af sukkerroer til fabrik, anslået til 3,28 ECU, idet der fra denne sum trækkes et fast beløb på 1,78 ECU, der repræsenterer den indtægt, som fabrikkerne opnår ved salg af melasse, og som er beregnet på grundlag af et udbytte på 38,5 kg pr. ton forarbejdede sukkerroer og en pris af fabrik på 6,01 ECU pr. 100 kg melasse, der er tilpasset på grundlag af udviklingen i de faktiske salgspriser for de seneste år;

det er hensigtsmæssigt som standardkvalitet for sukkerroer at vælge en kvalitet, der har de egenskaber, der kendetegner produktionen i de vigtigste dyrkningsområder for sukkerroer inden for Fællesskabet —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Indikativprisen for hvidt sukker fastsættes til 49,42 ECU pr. 100 kg.

2. Interventionsprisen for hvidt sukker fastsættes til 46,95 ECU pr. 100 kg for de områder i Fællesskabet, hvor der ikke er underskud.

Artikel 2

Basisprisen for sukkerroer fastsættes til 35,91 ECU pr. ton, leveret ved samlestation.

⁽¹⁾ Se side 4 i denne Tidende.

⁽²⁾ EFT nr. C 75 af 3. 4. 1981, s. 11.

⁽³⁾ EFT nr. C 90 af 21. 4. 1981, s. 101.

⁽⁴⁾ Udtalelse afgivet den 25.—26. 3. 1981 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

Artikel 3

Sukkerroer af standardkvalitet har følgende egenskaber:

- a) sund sædvanlig handelskvalitet;
- b) 16 % sukkerindhold ved modtagelsen.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes for sukkerproduktionsåret 1981/82.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 30. juni 1981.

På Rådets vegne

G. BRAKS

Formand

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 1788/81

af 30. juni 1981

om fastsættelse for produktionsåret 1981/82 af de afledte interventionspriser for hvidt sukker, interventionsprisen for råsukker, minimumspriserne for A-sukkerroer og B-sukkerroer, tærskelpriserne samt refusionsbeløbet til udligning af lageromkostninger

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

ningsomkostninger, udbytte og transportomkostninger i forbindelse med forsyningen med råsukker;

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for sukker ⁽¹⁾, særlig artikel 3, stk. 5, artikel 5, stk. 5, artikel 8, stk. 4, og artikel 14, stk. 5,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Rådets forordning (EØF) nr. 1787/81 af 30. juni 1981 om fastsættelse for sukkerproduktionsåret 1981/82 af priserne for sukker og standardkvaliteten for sukkerroer ⁽³⁾ er interventionsprisen for hvidt sukker fastsat til 46,95 ECU pr. 100 kg;

ved artikel 3, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 1785/81 er det fastsat, at der for hvert underskudsområde skal fastsættes afledte interventionspriser for hvidt sukker; ved denne prisfastsættelse bør der tages hensyn til de regionale prisforskelle for sukker, som kan forventes ved normal høst og fri omsætning for sukker, på grundlag af de naturlige betingelser for markedsprisdannelsen;

i produktionsområderne i Italien, Irland og Det forenede Kongerige må det forventes, at produktionen ikke vil dække efterspørgslen;

ifølge artikel 3, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 1785/81 skal der fastsættes en interventionspris for råsukker; denne pris bør bestemmes ud fra interventionsprisen for hvidt sukker under hensyn til forud fastsatte forarbejds-

ved forordning (EØF) nr. 1787/81 er basisprisen for sukkerroer, fastsat til 35,91 ECU pr. ton; i henhold til artikel 5, stk. 2 i forordning (EØF) nr. 1785/81 skal minimumsprisen for A-sukkerroer fastsættes til 98 % af basisprisen for sukkerroer og minimumsprisen for B-sukkerroer i princippet til 68 % af nævnte basispris;

ifølge artikel 14, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1785/81 er tærskelprisen for hvidt sukker lig med den indikativpris, som gælder for det område inden for Fællesskabet, der har størst overskud, forhøjet med de som et fast beløb forud beregnede omkostninger ved transport fra det nævnte område til det inden for Fællesskabet fjernest beliggende forbrugsområde med underforsyning plus et skønsmæssigt beløb der fastsættes under hensyntagen til lagerafgiften, og som for 1981/82 kan anslås til 3,55 ECU pr. 100 kg hvidt sukker; ud fra den givne forsyningssituation inden for Fællesskabet bør der tages hensyn til omkostningerne ved transport mellem de nordfranske departementer og Palermo;

tærskelprisen for råsukker skal afledes af tærskelprisen for hvidt sukker under hensyntagen til en forarbejdningsmargen og et forud anslået fast udbytte;

tærskelprisen for melasse skal fastsættes således, at indtægterne fra salg af melasse kan nå det indtægtsniveau for virksomhederne, som er taget i betragtning ved fastsættelse af basisprisen for sukkerroer;

ved artikel 5 i forordning (EØF) nr. 1358/77 ⁽⁴⁾ bestemmes det, at refusionens størrelse for så vidt angår udligning af lageromkostninger fastsættes pr. måned og pr. vægtenhed under hensyntagen til finansierings- og forsikringsomkostningerne samt de egentlige lageromkostninger —

⁽¹⁾ Se side 4 i denne Tidende.

⁽²⁾ EFT nr. C 75 af 3. 4. 1981, s. 12.

⁽³⁾ Se side 35 i denne Tidende.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 156 af 25. 6. 1977, s. 4.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 4**Artikel 1*

For underskudsområderne i Fællesskabet, fastsættes den afledte interventionspris pr. 100 kg hvidt sukker til:

- a) 48,16 ECU for alle områder i Det forenede Kongerige;
- b) 48,16 ECU for alle områder i Irland;
- c) 48,89 ECU for alle områder i Italien.

Artikel 2

Interventionsprisen pr. 100 kg rå sukker fastsættes til 38,58 ECU.

Artikel 3

- 1. Minimumsprisen pr. ton A-sukkerroer fastsættes til 35,19 ECU.
- 2. Minimumsprisen pr. ton B-sukkerroer fastsættes til 24,42 ECU.

Tærskelprisen fastsættes til:

- a) 58,44 ECU pr. 100 kg hvidt sukker;
- b) 49,85 ECU pr. 100 kg rå sukker;
- c) 6,51 ECU pr. 100 kg melasse.

Artikel 5

Det i artikel 8 i forordning (EØF) nr. 1785/81 omhandlede refusionsbeløb fastsættes til 0,58 ECU pr. måned pr. 100 kg hvidt sukker.

Artikel 6

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes for sukkerproduktionsåret 1981/82.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 30. juni 1981.

På Rådets vegne

G. BRAKS
Formand

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 1789/81

af 30. juni 1981

om indførelse af almindelige regler for ordningen med mindstelagre i sukkersektoren

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for sukker ⁽¹⁾, særlig artikel 12, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

Med henblik på at nå de for den fælles landbrugspolitik opstillede mål, især stabilisering af markederne, sikring af rimelige priser på landbrugsprodukter til forbrugerne og sikring af normal forsyning af Fællesskabets områder eller et enkelt af disse, er der ved artikel 12 i forordning (EØF) nr. 1785/81 indført en ordning med mindstelagre; ifølge denne artikel skal roesukkerproducenternes mindstelagre være lig med en procentdel af virksomhedens produktion inden for dens A-kvota; for rørsukkers vedkommende skal mindstelagrene ifølge den nævnte artikel være lig med en procentdel af den mængde af det pågældende sukker, virksomheden raffinere i løbet af en periode, som skal fastsættes nærmere; de procentsatser, der skal fastsættes, bør gøre det muligt at nå de nævnte mål, idet der samtidig tages hensyn til produktions- eller raffineringsvilkårene for dette sukker;

der bør være visse betingelser for, hvorledes fabrikanten eller raffinaderiet opretholder lageret af det pågældende sukker; ordningen bør anvendes således, at der tages hensyn til sukkersektorens faktiske struktur; der bør fastsættes kriterier for en hensigtsmæssig anvendelse af mindstelageret;

Rådets forordning (EØF) nr. 1488/76 af 22. juni 1976 om fastlæggelse af bestemmelserne vedrørende indførelsen af en ordning med mindstelagre for sukker ⁽²⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2153/80 ⁽³⁾, bør ophæves —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Med forbehold af denne forordnings øvrige bestemmelser, og for så vidt der er tale om produkter, som omfattes af artikel 8 i forordning (EØF) nr. 1785/81:

- a) skal roesukkerfabrikanterne i hver af kalenderårets måneder ligge inde med et lager af sukker, som svarer til 5 % af virksomhedens produktion inden for dens A-kvota i løbet af de 12 måneder, der går umiddelbart forud for den pågældende måned;
- b) skal raffinaderier, som raffinere rørsukker produceret i de franske oversøiske departementer eller præferencesukker, i hver af kalenderårets måneder ligge inde med et lager af sukker, som svarer til 5 % af den mængde af det pågældende sukker, som er blevet raffineret på virksomheden i løbet af de 12 måneder, der går umiddelbart forud for den pågældende måned.

Artikel 2

En fabrikant af hvidt roesukker kan på nærmere fastsatte vilkår forpligte sig til helt eller delvist at opfylde de i artikel 1, litra a) nævnte forpligtelser på vegne af en anden fabrikant af hvidt roesukker, hvis sukkerproducerende virksomhed er etableret i den samme medlemsstat, som den medlemsstat, hvori den forpligtende fabrikants virksomhed er etableret.

Artikel 3

Når en virksomhed, der har fået tildelt en A-kvota, producerer roersukker eller fremstiller sirup, der anvendes som udgangspunkt ved produktion af sukker i fast form, og dette rå sukker eller denne sirup indgår i virksomhedens mindstelager og er bestemt til at skulle forarbejdes til hvidt sukker i en anden virksomhed gælder følgende:

- a) det kan sælges til den, der forarbejder det, på betingelse af, at sidstnævnte forpligter sig til at opfylde betingelserne i artikel 1, litra a), for den pågældende mængde
eller
- b) det fritages for den i artikel 1, litra a), omhandlede forpligtelse, såfremt den fabrikant, der har fremstil-

⁽¹⁾ Se side 4 i denne Tidende.

⁽²⁾ EFT nr. L 167 af 26. 6. 1976, s. 11.

⁽³⁾ EFT nr. L 211 af 14. 8. 1980, s. 1.

let det, anmoder herom, og han yder en godtgørelse af et fast beløb, som svarer til fordelene ved fritagelse for denne forpligtelse.

Artikel 4

Når Fællesskabets forsyning ikke længere er sikret på normale betingelser, kan det bestemmes, at den interesserede helt eller delvis fritages for forpligtelsen til at oplagre det pågældende sukker.

Artikel 5

Når markedssituationen kræver det, eller hvis foranstaltninger i henhold til artikel 4, om fritagelse ikke får nogen virkning, vedtager Rådet på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal alle egnede foranstaltninger, for at den udtagelse fra lager, der er nødvendig for Fællesskabets eller et eller flere af dets områders forsyning på normale betingelser, kan gennemføres.

Artikel 6

Når sukker, der indgår i mindstelageret, afsættes på andre betingelser end dem, der er fastsat ved reglerne

for ordningen med mindstelagre, opkræves der et beløb for den afsatte mængde sukker.

Dette beløb fastsættes under hensyntagen til:

- a) et fast beløb svarende til den i artikel 3, litra b), omhandlede fordel
og
- b) forskellen mellem tærskelprisen og interventionsprisen for hvidt sukker for det pågældende produktionsår forhøjet med et fast beløb på 2 ECU/100 kg, idet nævnte interventionspris forhøjes med den afgift, der omhandles i artikel 8, stk. 2, tredje afsnit, litra a) i forordning (EØF) nr. 1785/81.

Artikel 7

1. Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. juli 1981.

2. Forordning (EØF) nr. 1488/76 ophæves, og henvisninger til dens artikel 7 skal forstås som gældende artikel 12, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 1785/81.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget Luxembourg, den 30. juni 1981.

På Rådets vegne

G. BRAKS

Formand

